

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 268

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 53

12 octombrie 2010

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată** 1
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 905/2010 al Comisiei din 11 octombrie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1580/2007 în ceea ce privește nivelurile de declanșare a taxelor suplimentare pentru castraveți, anghinare, clementine, mandarine și portocale** 19
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 906/2010 al Comisiei din 11 octombrie 2010 de modificare pentru a 137-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii** 21
- Regulamentul (UE) nr. 907/2010 al Comisiei din 11 octombrie 2010 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 23
- Regulamentul (UE) nr. 908/2010 al Comisiei din 11 octombrie 2010 de modificare a prețurilor reprezentative și a valorilor taxelor suplimentare de import pentru anumite produse din sectorul zahărului, stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 867/2010 pentru anul de comercializare 2010/11 ... 25
- Regulamentul (UE) nr. 909/2010 al Comisiei din 11 octombrie 2010 de stabilire a coeficientului de atribuire care urmează să fie aplicat cererilor de certificate de export pentru brânzeturile destinate exportului în Statele Unite ale Americii în 2011 în cadrul anumitor contingente din GATT 27

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

Regulamentul (UE) nr. 910/2010 al Comisiei din 11 octombrie 2010 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 869/2010 de stabilire a taxelor de import în sectorul cerealelor începând cu 1 octombrie 2010	29
--	----

DECIZII

2010/612/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 6 iulie 2010 privind ajutorul de stat C 48/07 (ex NN 60/07) acordat de Polonia în favoarea întreprinderilor WRJ și WRJ-Serwis [notificată cu numărul C(2010) 4476] ⁽¹⁾** 32

2010/613/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 8 octombrie 2010 de derogare de la Deciziile 92/260/CEE și 2004/211/CE cu privire la admiterea temporară în Regatul Unit a anumitor cai masculi înregistrați pentru participare la manifestările ecvestre legate de probele preolimpice din 2011, de Jocurile Olimpice sau de Jocurile Paraolimpice din 2012 [notificată cu numărul C(2010) 6854] ⁽¹⁾** 40

Rectificări

Rectificare la Regulamentul (UE) nr. 665/2010 al Comisiei din 23 iulie 2010 privind eliberarea licențelor de import de orez în cadrul contingentelor tarifare deschise pentru subperioada iulie 2010 prin Regulamentul (CE) nr. 327/98 (JO L 193, 24.7.2010)	43
--	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 904/2010 AL CONSILIULUI

din 7 octombrie 2010

**privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată
(reformare)**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată ⁽³⁾ a fost modificat substanțial de mai multe ori. Din motive de claritate, ar trebui, cu ocazia noilor modificări, să se procedeze la reformarea regulamentului menționat.

(2) Instrumentele pentru combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”) din cadrul Regulamentului (CE) nr. 1798/2003 ar trebui îmbunătățite și completate ca urmare a Concluziilor Consiliului din 7 octombrie 2008; Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European privind o strategie coordonată de îmbunătățire a luptei împotriva fraudei în domeniul TVA în Uniunea Europeană; și Raportul Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind aplicarea Regulamentului (CE)

nr. 1798/2003 al Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul TVA (denumit în continuare „raportul Comisiei”). Sunt de asemenea necesare clarificări de natură editorială sau practică la dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1798/2003.

(3) Frauda fiscală și evaziunea fiscală care se extind dincolo de frontierele statelor membre conduc la pierderi bugetare și la încălcări ale principiului impozitării corecte. Acestea pot provoca, de asemenea, denaturări ale circulației capitalurilor și ale condițiilor concurenței. În acest fel, ele afectează funcționarea pieței interne.

(4) Combaterea evaziunii în domeniul TVA necesită o cooperare strânsă între autoritățile competente din fiecare stat membru, responsabile pentru aplicarea dispozițiilor din acest domeniu.

(5) Măsurile de armonizare fiscală luate în vederea realizării pieței interne trebuie să includă instituirea unui sistem comun de cooperare între statele membre, în special în ceea ce privește schimbul de informații, prin care autoritățile competente ale statelor membre urmează să se sprijine reciproc și să coopereze cu Comisia pentru a asigura aplicarea corectă a TVA la livrările de bunuri și prestările de servicii, achiziția intracomunitară de bunuri și importul de bunuri.

(6) Cooperarea administrativă nu ar trebui să determine un transfer nejustificat al sarcinilor administrative între statele membre.

(7) În vederea colectării taxei datorate, statele membre ar trebui să coopereze pentru a contribui la garantarea faptului că TVA este stabilită corect. Prin urmare, statele membre trebuie nu numai să controleze aplicarea corectă a taxei datorate pe propriul teritoriu, ci ar trebui, în egală măsură, să furnizeze asistență altor state membre pentru garantarea aplicării corecte a taxei datorate în alt stat membru ca urmare a unei activități desfășurate pe teritoriul propriu.

⁽¹⁾ Avizul din 5 mai 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 17 februarie 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 264, 15.10.2003, p. 1.

- (8) Controlul aplicării corecte a TVA operațiunilor transfrontaliere imposibile într-un stat membru diferit de cel în care este stabilit furnizorul depinde în multe situații de informațiile care sunt deținute de statul membru de stabilire sau care pot fi obținute cu mult mai multă ușurință de acesta din urmă. Prin urmare, supravegherea eficientă a unor astfel de operațiuni presupune ca statul membru de stabilire să colecteze sau să fie în măsură să colecteze informațiile în cauză.
- (9) Pentru instituirea sistemului ghișeului unic prevăzut de Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾ și pentru aplicarea procedurii de rambursare pentru persoanele imposibile nestabilite în statul membru de rambursare, prevăzută de Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane imposibile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare⁽²⁾, sunt necesare reguli în materie de schimb de informații între statele membre.
- (10) În situații transfrontaliere, este important să se precizeze obligațiile fiecărui stat membru pentru a permite controlarea efectivă a taxei în statul membru unde aceasta este datorată.
- (11) Stocarea electronică și transmiterea electronică a anumitor date în vederea controlării TVA sunt indispensabile pentru funcționarea adecvată a sistemului TVA. Acestea permit un schimb rapid de informații și un acces automat la informații, care consolidează combaterea fraudei. Acest lucru se poate realiza prin consolidarea bazelor de date cu privire la persoanele imposibile înregistrate în scopuri de TVA și la operațiunile intracomunitare ale acestora, prin includerea în aceste baze de date a unei serii de informații cu privire la persoanele imposibile și la tranzacțiile acestora.
- (12) Statele membre ar trebui să pună în aplicare proceduri de verificare adecvate pentru a garanta că informațiile sunt actualizate, comparabile și de bună calitate, crescând astfel fiabilitatea acestora. Condițiile referitoare la schimbul de date stocate electronic și la accesul automat al statelor membre la aceste date ar trebui definite în mod clar.
- (13) În vederea combaterii fraudei în mod eficient, este necesar să se prevadă un schimb de informații fără solicitare prealabilă. Pentru a facilita schimbul de informații, ar trebui specificate categoriile pentru care este necesară stabilirea unui schimb automat.
- (14) Astfel cum se indică în raportul Comisiei, feedbackul este un mijloc adecvat pentru asigurarea îmbunătățirii continue a calității informațiilor schimbate. Prin urmare, ar trebui instituit un cadru pentru furnizarea de feedback.
- (15) În vederea controlării eficiente a TVA aplicată operațiunilor transfrontaliere, este necesar să se prevadă posibilitatea unor controale simultane efectuate de statele membre și posibilitatea prezenței funcționarilor unui stat membru pe teritoriul altui stat membru, în cadrul cooperării administrative.
- (16) Confirmarea validității numerelor de identificare în scopuri de TVA pe internet este un instrument din ce în ce mai utilizat de către operatori. Sistemul de confirmare a validității numerelor de identificare în scopuri de TVA ar trebui să permită confirmarea automată a informațiilor relevante pentru operatori.
- (17) Anumite persoane imposibile pot fi supuse unor obligații specifice, care sunt diferite de cele în vigoare în statul membru unde acestea sunt stabilite, mai ales în materie de facturare, atunci când furnizează bunuri sau servicii unor clienți stabiliți pe teritoriul altui stat membru. Ar trebui instituit un mecanism care să pună în mod rapid la dispoziția respectivelor persoane imposibile informații privind astfel de obligații.
- (18) Experiența practică recentă acumulată în urma aplicării Regulamentului (CE) nr. 1798/2003 în combaterea fraudei de tip carusel a demonstrat că, în anumite cazuri, instituirea unui mecanism de schimb de informații mult mai rapid și care să ofere informații mai ample și mai bine orientate este indispensabilă pentru combaterea eficientă a fraudei. În conformitate cu concluziile Consiliului din 7 octombrie 2008, ar trebui înființată o rețea descentralizată fără personalitate juridică, care să fie denumită Eurofisc, în cadrul prezentului regulament, pentru toate statele membre, care să promoveze și să faciliteze o cooperare multilaterală și descentralizată în scopul unei acțiuni punctuale și rapide de combatere a tipurilor specifice de fraudă.
- (19) Statul membru de consum are responsabilitatea principală de a asigura ca furnizorii fără sediu să își îndeplinească obligațiile. În acest scop, aplicarea regimului special temporar pentru serviciile furnizate electronic, care este prevăzut la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE necesită definirea normelor privind furnizarea de informații și transferul de fonduri între statul membru de identificare și statul membru de consum.
- (20) Informațiile obținute de un stat membru de la țări terțe pot fi foarte utile altor state membre. În mod similar, informațiile obținute de un stat membru de la alte state membre pot fi foarte utile țărilor terțe. Prin urmare, condițiile pentru schimbul unor astfel de informații ar trebui specificate.
- (21) Normele naționale aplicabile în ceea ce privește secretul bancar nu ar trebui să împiedice aplicarea prezentului regulament.
- (22) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere altor măsuri adoptate la nivelul Uniunii care contribuie la combaterea fraudei în domeniul TVA.
- (23) Din motive de eficacitate, rapiditate și costuri, este esențial ca informațiile comunicate în temeiul prezentului regulament să fie furnizate, în măsura în care este posibil, pe cale electronică.

(1) JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

(2) JO L 44, 20.2.2008, p. 23.

- (24) Pentru a permite tratarea mai rapidă a cererilor de informații, ținând seama de caracterul repetitiv al anumitor cereri și de diversitatea lingvistică din cadrul Uniunii, este important să se generalizeze utilizarea formularelor tip pentru schimbul de informații.
- (25) Termenele prevăzute în prezentul regulament pentru furnizarea de informații se înțeleg ca termene maxime care nu pot fi depășite, principiul fiind acela că, pentru a asigura o cooperare eficientă, informația deja disponibilă statului membru solicitat ar trebui furnizată fără întârziere.
- (26) În sensul prezentului regulament, este oportun să se ia în considerare limitarea anumitor drepturi și obligații prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾, pentru a proteja interesele menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (e) din directiva menționată. Această limitare este necesară și proporțională, ținând cont de pierderile potențiale de venituri pentru statele membre și de importanța crucială a informațiilor care intră sub incidența prezentului regulament în ceea ce privește eficiența luptei împotriva fraudei.
- (27) Deoarece măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament sunt măsuri cu caracter general în sensul articolului 2 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 5 din decizia menționată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

(1) Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile competente din statele membre responsabile pentru aplicarea legislației privind TVA trebuie să coopereze între ele și cu Comisia pentru a asigura respectarea respectivei legislații.

În acest scop, prezentul regulament stabilește norme și proceduri care să permită autorităților competente ale statelor membre să coopereze și să schimbe reciproc orice informații care ar putea ajuta la efectuarea unei determinări corecte a TVA, la controlul aplicării corecte a TVA, mai ales în cazul tranzacțiilor intracomunitare, și la combaterea fraudei în domeniul TVA. Prezentul regulament stabilește în special normele și procedurile care permit statelor membre să colecteze și să facă schimb de astfel de informații pe cale electronică.

(2) Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile menționate la alineatul (1) oferă asistență în privința protecției veniturilor din TVA pentru toate statele membre.

(3) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării de către statele membre a normelor privind asistența reciprocă în materie penală.

(4) De asemenea, prezentul regulament stabilește norme și proceduri pentru schimbul pe cale electronică de informații privind TVA pentru servicii furnizate pe cale electronică în conformitate cu regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE și pentru eventualele schimburi ulterioare de informații, precum și, în ceea ce privește serviciile reglementate de respectivul regim special, pentru transferul de bani între autoritățile competente ale statelor membre.

Articolul 2

(1) În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

- (a) „birou central de legătură” înseamnă biroul care a fost desemnat în temeiul articolului 4 alineatul (1) ca fiind responsabilul principal pentru contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative;
- (b) „departament de legătură” înseamnă orice birou, altul decât biroul central de legătură, care a fost desemnat ca atare de autoritatea competentă în temeiul articolului 4 alineatul (2) să efectueze în mod direct schimburi de informații pe baza prezentului regulament;
- (c) „funcționar competent” înseamnă orice funcționar care poate schimba în mod direct informații pe baza prezentului regulament și care a fost desemnat în conformitate cu articolul 4 alineatul (3);
- (d) „autoritate solicitantă” înseamnă biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar competent al unui stat membru care înaintează o cerere de asistență în numele autorității competente;
- (e) „autoritate solicitată” înseamnă biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar competent al unui stat membru care primește o cerere de asistență în numele autorității competente;
- (f) „tranzacții intracomunitare” înseamnă livrarea intracomunitară de bunuri sau prestarea intracomunitară de servicii;
- (g) „livrare intracomunitară de bunuri” înseamnă orice livrare de bunuri care trebuie menționată în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262 din Directiva 2006/112/CE;
- (h) „prestare intracomunitară de servicii” înseamnă orice prestare de servicii care trebuie menționată în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262 din Directiva 2006/112/CE;
- (i) „achiziție intracomunitară de bunuri” înseamnă obținerea dreptului, în temeiul articolului 20 din Directiva 2006/112/CE, de a dispune de bunuri mobile corporale în calitate de proprietar;
- (j) „număr de identificare în scopuri de TVA” înseamnă numărul prevăzut la articolele 214, 215 și 216 din Directiva 2006/112/CE;
- (k) „anchetă administrativă” înseamnă toate controalele, verificările și alte acțiuni întreprinse de statele membre, în exercitarea îndatoririlor lor, în scopul asigurării aplicării corecte a legislației privind TVA;

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (l) „schimb automat” înseamnă comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă;
- (m) „schimb spontan” înseamnă transmiterea nesistematică de informații către un alt stat membru, în orice moment și fără solicitare prealabilă;
- (n) „persoană” înseamnă:
- (i) persoană fizică;
 - (ii) persoană juridică;
 - (iii) în cazul în care legislația în vigoare prevede acest lucru, o asociație de persoane căreia îi este recunoscută capacitatea de a efectua acte juridice, dar care nu dispune de statutul legal de persoană juridică; sau
 - (iv) orice altă construcție juridică, indiferent de natura și de forma sa, fie că are sau nu personalitate juridică, care efectuează tranzacții care sunt supuse plății TVA;
- (o) „acces automat” înseamnă posibilitatea accesării fără întârziere unui sistem electronic pentru a consulta anumite informații conținute de acesta;
- (p) „prin mijloace electronice” înseamnă prin utilizarea de echipamente electronice de prelucrare (inclusiv compresia digitală) și de stocare a datelor și prin utilizarea transmisiei prin fir, a transmisiei radio, a tehnologiilor optice și a altor mijloace electromagnetice;
- (q) „rețea CCN/CSI” înseamnă platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicație (denumită în continuare „CCN”) și interfața comună a sistemelor (denumită în continuare „CSI”), concepută de Uniune pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente în domeniul vamal și fiscal;
- (r) „control simultan” înseamnă controlul coordonat al situației fiscale a uneia sau mai multor persoane impozabile între care există legături, organizat de cel puțin două state membre participante, având interese comune sau complementare.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2015, definițiile cuprinse în articolele 358, 358a și 369a din Directiva 2006/112/CE se aplică de asemenea în sensul prezentului regulament.

Articolul 3

Autoritățile competente sunt autoritățile în numele cărora urmează să se aplice prezentul regulament, fie direct, fie prin delegare.

Fiecare stat membru informează Comisia, până la 1 decembrie 2010, cu privire la autoritățile competente în sensul prezentului regulament și informează ulterior Comisia fără întârziere cu privire la orice modificare a acestora.

Comisia pune la dispoziția statelor membre o listă a tuturor autorităților competente și publică aceste informații în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

(1) Fiecare stat membru desemnează un singur birou central de legătură, căruia i se delegă principala responsabilitate pentru contactele cu celelalte state membre în domeniul cooperării

administrative. Statul membru informează Comisia și celelalte state membre cu privire la aceasta. Biroul central de legătură poate de asemenea să fie desemnat drept responsabil de contactul cu Comisia.

(2) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate desemna departamente de legătură. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista acestor departamente și de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre în cauză.

(3) De asemenea, autoritatea competentă din fiecare stat membru poate desemna, în condițiile stabilite de aceasta, funcționari competenți care pot face schimb direct de informații pe baza prezentului regulament. Atunci când face acest lucru, ea poate limita domeniul de aplicare a unei astfel de delegări. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista acestor funcționari și de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre în cauză.

(4) Funcționarii care fac schimb de informații în temeiul articolelor 28, 29 și 30 sunt considerați, în orice situație, ca fiind funcționari competenți în acest sens, în conformitate cu condițiile prevăzute de autoritățile competente.

Articolul 5

În cazul în care un departament de legătură sau un funcționar competent trimite sau primește o cerere sau un răspuns la o cerere de asistență, acesta informează biroul central de legătură din statul său membru, în condițiile prevăzute de acesta din urmă.

Articolul 6

În cazul în care un departament de legătură sau un funcționar competent primește o cerere de asistență care necesită o acțiune în afara zonei sale teritoriale sau operaționale, el transmite fără întârziere această cerere biroului central de legătură al statului său membru și informează autoritatea solicitantă cu privire la aceasta. Într-un astfel de caz, perioada prevăzută la articolul 10 începe în ziua următoare transmiterii cererii de asistență către biroul central de legătură.

CAPITOLUL II

SCHIMBUL DE INFORMAȚII LA CERERE

SECȚIUNEA 1

Cererea de informații și de anchete administrative

Articolul 7

(1) La cererea unei autorități solicitante, autoritatea solicitată comunică informațiile menționate la articolul 1, inclusiv orice informații cu privire la unul sau mai multe cazuri specifice.

(2) În scopul comunicării informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea solicitată asigură efectuarea oricăror anchete administrative necesare pentru obținerea acestor informații.

(3) Până la 31 decembrie 2014, cererea menționată la alineatul (1) poate conține o cerere motivată pentru o anchetă administrativă. În cazul în care autoritatea solicitată consideră că ancheta administrativă nu este necesară, acesta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele acestei decizii.

(4) Începând cu 1 ianuarie 2015, cererea menționată la alineatul (1) poate conține o cerere motivată pentru o anchetă administrativă specifică. În cazul în care autoritatea solicitată consideră că nicio anchetă administrativă nu este necesară, acesta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele acestei decizii.

Prin derogare de la primul paragraf declarate de o persoană imposibilă în legătură cu livrările de bunuri sau prestările de servicii enumerate în anexa I, realizate de o persoană imposibilă stabilită în statul membru al autorității solicitate și care sunt taxabile în statul membru al autorității solicitante, pot fi refuzate numai:

- (a) pentru motivele prevăzute la articolul 54 alineatul (1), evaluate de autoritatea solicitată în conformitate cu o declarație privind cele mai bune practici referitoare la interacțiunea între prezentul alineat și articolul 54 alineatul (1) care urmează să fie adoptată conform procedurii prevăzute la articolul 58 alineatul (2);
- (b) pentru motivele prevăzute la articolul 54 alineatele (2), (3) și (4); sau
- (c) pe motivul că autoritatea solicitată a furnizat deja autorității solicitante informații privind aceeași persoană imposibilă, ca urmare a unei anchete administrative efectuate cu mai puțin de doi ani înainte.

În cazul în care autoritatea solicitată refuză o anchetă administrativă menționată la al doilea paragraf din motivele prevăzute la litera (a) sau (b), autoritatea solicitată pune totuși la dispoziția autorității solicitante datele și valorile tuturor livrărilor și prestațiilor relevante efectuate de către persoana imposibilă în statul membru al autorității solicitante în cursul celor doi ani precedenți.

(5) Pentru a obține informațiile solicitate sau pentru a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitată sau autoritatea administrativă sesizată de aceasta procedează ca și când ar acționa pe cont propriu sau la cererea unei alte autorități din statul său membru.

Articolul 8

Cererile de informații și de anchete administrative, în sensul articolului 7, se transmit folosind un formular tip adoptat în conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (2), mai puțin în cazurile prevăzute la articolul 50 sau în cazuri excepționale în care cererea este însoțită de motivele pentru care autoritatea solicitantă consideră că formularul tip nu este adecvat.

Articolul 9

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată îi comunică acesteia, sub formă de rapoarte, declarații și orice alte documente, copii certificate ale acestora sau extrase ale acestora, orice informații relevante pe care le obține sau pe care le deține, precum și rezultatele anchetelor administrative.

(2) Documentele originale se furnizează numai în cazul în care aceasta nu contravine dispozițiilor în vigoare în statul membru în care autoritatea solicitată își are sediul.

SECȚIUNEA 2

Termenul de furnizare a informațiilor

Articolul 10

Autoritatea solicitată furnizează informațiile menționate la articolele 7 și 9 în cel mai scurt timp posibil și în termen de trei luni de la data primirii cererii.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritatea solicitată deține deja informațiile cerute, termenul se reduce la o perioadă de maximum o lună.

Articolul 11

În anumite cazuri, care aparțin unor categorii speciale, autoritățile solicitate și solicitante pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevăzute la articolul 10.

Articolul 12

În cazul în care autoritatea solicitată nu este în măsură să răspundă la cerere în termenul stabilit, aceasta informează de îndată în scris autoritatea solicitantă cu privire la motivele nerespectării termenului și cu privire la data la care consideră că ar fi în măsură să ofere un răspuns.

CAPITOLUL III

SCHIMBUL DE INFORMAȚII FĂRĂ CERERE PREALABILĂ

Articolul 13

(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru transmite autorității competente a oricărui alt stat membru în cauză, fără cerere prealabilă, informațiile menționate la articolul 1, în următoarele cazuri:

- (a) atunci când se consideră că impozitarea are loc în statul membru de destinație, iar informațiile furnizate de statul membru de origine sunt necesare pentru eficacitatea sistemului de control al statului membru de destinație;
- (b) atunci când un stat membru are motive să creadă că s-a comis sau că este posibil să se fi comis o încălcare a legislației referitoare la TVA în celălalt stat membru;
- (c) atunci când există un risc de pierderi fiscale în celălalt stat membru.

(2) Schimbul de informații fără cerere prealabilă se face fie automat, în conformitate cu articolul 14, fie spontan, în conformitate cu articolul 15.

(3) Informațiile se transmit prin intermediul unor formulare tip adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (2).

Articolul 14

(1) Următoarele se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (2):

- (a) categoriile exacte de informații care fac obiectul unui schimb automat;
- (b) frecvența schimburilor automate pentru fiecare categorie de informații; și
- (c) modalitățile practice pentru schimbul automat de informații.

Orice stat membru se poate abține de la participarea la schimbul automat de informații în ceea ce privește una sau mai multe categorii de informații în cazul în care colectarea informațiilor în vederea unui astfel de schimb ar presupune impunerea de noi obligații asupra persoanelor plătitoare de TVA sau ar impune o sarcină administrativă disproporționată pentru statul membru.

Rezultatele schimbului automat de informații pentru fiecare categorie de informații se reexaminează anual de comitetul menționat la articolul 58 alineatul (1), pentru a se asigura că acest tip de schimb are loc numai dacă este cel mai eficient mijloc de schimb de informații.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2015, autoritatea competentă din fiecare stat membru procedează în special la un schimb automat de informații care să permită statelor membre de consum să verifice dacă persoanele impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul lor declară și plătesc corect TVA datorată cu privire la serviciile de telecomunicații, de televiziune și radiodifuziune și la serviciile furnizate pe cale electronică, indiferent dacă respectivele persoane impozabile utilizează sau nu regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE. Statul membru de stabilire informează statul membru de consum cu privire la orice discrepante constatate.

Articolul 15

Autoritățile competente ale statelor membre comunică prin schimb spontan autorităților competente ale celorlalte state membre informațiile menționate la articolul 13 alineatul (1), care nu au fost comunicate în baza schimbului automat menționat la articolul 14, pe care le dețin și despre care consideră că pot fi utile celorlalte autorități competente.

CAPITOLUL IV

FEEDBACK

Articolul 16

În cazul în care o autoritate competentă furnizează informații în temeiul articolului 7 sau al articolului 15, aceasta poate solicita autorității competente care primește informațiile să transmită feedback în legătură cu informațiile primite. În cazul în care se solicită feedback, autoritatea competentă care primește informațiile, fără a aduce atingere normelor privind confidențialitatea fiscală și protecția datelor care sunt aplicabile în statul său membru, transmite feedbackul cât mai curând posibil, cu condiția ca aceasta să nu îi impună o sarcină administrativă disproporționată. Modalitățile practice se stabilesc prin procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2).

CAPITOLUL V

STOCAREA ȘI SCHIMBUL AUTOMAT AL INFORMAȚIILOR SPECIFICE

Articolul 17

(1) Fiecare stat membru stochează următoarele informații într-un sistem electronic:

- (a) informațiile pe care le culege în temeiul titlului XI capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE;
- (b) datele privind identitatea, activitatea, organizarea și adresa persoanelor cărora le-a a atribuit un număr de identificare în scopuri de TVA, culese în temeiul articolului 213 din

Directiva 2006/112/CE, precum și data la care numărul respectiv a fost eliberat;

- (c) datele privind numerele de identificare în scopuri de TVA pe care le-a eliberat și care nu mai sunt valabile, precum și datele la care aceste numere au devenit nevalabile; și
 - (d) informațiile pe care le culege în temeiul articolelor 360, 361, 364 și 365 din Directiva 2006/112/CE și, de la 1 ianuarie 2015, informațiile pe care le culege în temeiul articolelor 369c, 369f și 369g din directiva menționată.
- (2) Detaliile tehnice privind ancheta automată a informațiilor menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d) se adoptă conform procedurii prevăzute la articolul 58 alineatul (2).

Articolul 18

Pentru a permite utilizarea informațiilor menționate la articolul 17 în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul regulament, aceste informații sunt puse la dispoziție cel puțin cinci ani de la sfârșitul primului an calendaristic în care trebuie permis accesul la informații.

Articolul 19

Statele membre se asigură că informațiile disponibile în sistemul electronic menționat la articolul 17 sunt actualizate, complete și exacte.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), se definesc criterii pentru a determina care dintre modificări nu sunt relevante, esențiale sau utile și, prin urmare, nu trebuie efectuate.

Articolul 20

- (1) Informațiile menționate la articolul 17 se introduc fără întârziere în sistemul electronic.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), informațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) se introduc în sistemul electronic menționat în termen de cel târziu o lună de la sfârșitul perioadei la care se referă informațiile respective.
- (3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), în cazul în care se corectează sau se adaugă informații în sistemul electronic în temeiul articolului 19, acestea trebuie să fie introduse cel târziu la o lună după perioada în care au fost culese.

Articolul 21

- (1) Fiecare stat membru acordă acces automat autorității competente din orice alt stat membru la informațiile stocate în temeiul articolului 17.
- (2) În ceea ce privește informațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a), sunt accesibile cel puțin următoarele detalii:
 - (a) numerele de identificare TVA atribuite de statul membru care primește informațiile;
 - (b) valoarea totală a tuturor livrărilor intracomunitare de bunuri și valoarea totală a tuturor prestațiilor intracomunitare de servicii către persoane posesoare ale unui număr de identificare în scopuri de TVA menționate la litera (a), de către toți operatorii înregistrați în scopuri de TVA în statul membru care furnizează informațiile;

(c) numerele de identificare în scopuri de TVA ale persoanelor care au efectuat livrările de bunuri și prestările de servicii menționate la litera (b);

(d) valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii menționate la litera (b) efectuate de fiecare dintre persoanele menționate la litera (c) pentru fiecare persoană căreia i s-a atribuit un număr de identificare în scopuri de TVA menționat la litera (a);

(e) valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii menționate la litera (b) efectuate de fiecare dintre persoanele menționate la litera (c) pentru fiecare persoană căreia i s-a atribuit un număr de identificare în scopuri de TVA de către un alt stat membru în următoarele condiții:

(i) accesul are loc în legătură cu anchetarea unei fraude suspectate;

(ii) accesul se desfășoară prin intermediul unui funcționar de legătură Eurofisc, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1), care deține un identificator personal de utilizator în sistemul electronic care permite accesul la aceste informații; și

(iii) accesul se acordă numai în timpul programului de lucru normal.

Valorile menționate la literele (b), (d) și (e) sunt exprimate în moneda statului membru care furnizează informațiile și sunt aferente perioadelor de depunere a declarațiilor recapitulative proprii fiecărei persoane impozabile stabilite în conformitate cu articolul 263 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 22

(1) Pentru a oferi administrațiilor fiscale un nivel rezonabil de asigurare a calității și fiabilității informațiilor disponibile prin sistemul electronic menționat la articolul 17, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că datele furnizate de persoanele impozabile și de persoanele juridice neimpozabile pentru identificarea în scopuri de TVA în conformitate cu articolul 214 din Directiva 2006/112/CE sunt, în opinia lor, complete și exacte.

Statele membre pun în aplicare proceduri de verificare a acestor date, conform rezultatelor evaluării riscului întreprinse de acestea. Verificările vor fi efectuate, în principiu, înaintea identificării în scopuri de TVA sau, dacă se efectuează numai verifică preliminară înaintea identificării, în termen de maximum șase luni de la identificarea în scopuri de TVA.

(2) Statele membre informează comitetul menționat la articolul 58 alineatul (1) cu privire la măsurile puse în aplicare la nivel național pentru a se asigura calitatea și fiabilitatea informațiilor în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 23

Statele membre se asigură că numărul de identificare TVA, menționat la articolul 214 din Directiva 2006/112/CE, apare

ca invalid în sistemul electronic menționat la articolul 17 din prezentul regulament cel puțin în următoarele situații:

(a) în cazul în care persoanele identificate în scopul TVA care au declarat că activitățile lor economice în sensul definiției de la articolul 9 din Directiva 2006/112/CE au încetat sau cu privire la care administrațiile fiscale competente consideră că au încetat activitățile economice. Administrația fiscală poate presupune în special că o persoană și-a încetat activitatea economică atunci când, în ciuda solicitării în acest sens, persoana respectivă nu a transmis declarațiile de TVA și declarațiile recapitulative pentru un an după expirarea termenului de depunere a primei declarații nedepuse. Persoana în cauză are dreptul de a dovedi existența unei activități economice prin alte mijloace;

(b) în cazul în care persoanele au declarat date false pentru a obține identificarea în scopuri de TVA sau nu au comunicat modificări ale datelor lor, iar dacă le-ar fi comunicat administrației fiscale, aceasta din urmă ar fi refuzat identificarea în scopuri de TVA sau ar fi retras numărul de identificare în scopuri de TVA.

Articolul 24

În cazul în care, în sensul articolelor 17-21, autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de informații prin mijloace electronice, ele iau toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea articolului 55.

Statele membre răspund de toate dezvoltările necesare ale sistemelor proprii pentru a permite schimbul acestor informații prin rețeaua CCN/CSI.

CAPITOLUL VI

CEREREA DE NOTIFICARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 25

La cererea autorității solicitante și în conformitate cu normele care reglementează notificarea instrumentelor similare în statul membru în care autoritatea solicitată își are sediul, autoritatea solicitată notifică destinatarului toate instrumentele și deciziile emise de autoritățile competente și care se referă la aplicarea legislației privind TVA pe teritoriul statului membru în care autoritatea solicitantă își are sediul.

Articolul 26

Cererile de notificare, care menționează obiectul instrumentului sau al deciziei care trebuie notificată, precizează numele, adresa și orice alte informații relevante pentru identificarea destinatarului.

Articolul 27

Autoritatea solicitată informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la răspunsul său la cererea de notificare și îi comunică, în special, data de notificare a deciziei sau a instrumentului către destinatar.

CAPITOLUL VII

PREZENȚA ÎN BIROURILE ADMINISTRATIVE ȘI PARTICIPAREA LA ANCHETELE ADMINISTRATIVE*Articolul 28*

(1) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți, în vederea schimbului de informații prevăzute la articolul 1, în birourile autorităților administrative ale statului membru solicitat sau în orice alt loc în care își desfășoară activitatea respectivele autorități. În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documente la care funcționarii autorității solicitate au acces, funcționarii autorității solicitante primesc copii ale acestora.

(2) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți, în vederea schimbului de informații prevăzute la articolul 1, la anchetele administrative desfășurate pe teritoriul statului membru solicitat. Astfel de anchete administrative sunt efectuate exclusiv de către funcționarii autorității solicitate. Funcționarii autorității solicitante nu exercită competențele de control conferite funcționarilor autorității solicitate. Cu toate acestea, ei pot avea acces în aceleași clădiri și la aceleași documente ca și aceștia din urmă, prin intermediul funcționarilor autorității solicitate și numai în scopul efectuării anchetei administrative.

(3) Funcționarii autorității solicitante prezenți într-un alt stat membru, în conformitate cu alineatele (1) și (2), trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea și calitatea oficială.

CAPITOLUL VIII

CONTROALE SIMULTANE*Articolul 29*

Statele membre pot conveni să efectueze controale simultane de fiecare dată când consideră că astfel de controale sunt mai eficace decât controalele realizate de un singur stat membru.

Articolul 30

(1) Un stat membru identifică în mod independent persoanele impozabile pe care intenționează să le propună pentru un control simultan. Autoritatea competentă a statului membru respectiv notifică autorității competente a celui alt stat membru în cauză cazurile propuse pentru controalele simultane. Aceasta își motivează alegerea, în măsura posibilului, prin furnizarea informațiilor care au condus la decizia acesteia. Ea indică perioada în care trebuie efectuate aceste controale.

(2) Autoritatea competentă a statului membru care primește o propunere de control simultan confirmă autorității competente a celui alt stat membru acordul său sau îi comunică refuzul său motivat, în principiu în termen de două săptămâni, dar nu mai târziu de o lună, de la primirea propunerii.

(3) Fiecare autoritate competentă a statelor membre în cauză numește un reprezentant însărcinat cu supravegherea și coordonarea operațiunii de control.

CAPITOLUL IX

FURNIZAREA DE INFORMAȚII CĂTRE PERSOANELE IMPOZABILE*Articolul 31*

(1) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru se asigură că persoanelor implicate în livrarea intracomunitară de bunuri sau prestarea intracomunitară de servicii, precum și persoanelor impozabile nestabilite care furnizează servicii de telecomunicații, de televiziune și radiodifuziune și servicii pe cale electronică, în special celor menționate în anexa II la Directiva 2006/112/CE, li se permite să obțină, în scopurile acestui tip de operațiune, confirmarea pe cale electronică a validității numărului de identificare TVA al oricărei anumite persoane, precum și numele și adresa corespunzătoare. Aceste informații trebuie să corespundă datelor menționate la articolul 17.

(2) Fiecare stat membru confirmă prin mijloace electronice numele și adresa persoanei căreia i-a fost atribuit numărul de identificare TVA, în conformitate cu normele sale interne în materie de protecție a datelor.

(3) În perioada prevăzută la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE, alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică persoanelor impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, de televiziune și de radiodifuziune.

Articolul 32

(1) Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia publică pe pagina sa de internet detaliile cu privire la dispozițiile aprobate de fiecare stat membru care transpun titlul XI capitolul 3 din Directiva 2006/112/CE.

(2) Detaliile și formatul informațiilor care trebuie comunicate se stabilesc conform procedurii prevăzute la articolul 58 alineatul (2).

CAPITOLUL X

EUROFISC*Articolul 33*

(1) În scopul de a promova și de a facilita cooperarea multilaterală în privința combaterii fraudei în domeniul TVA, prezentul capitol instituie o rețea de schimburi rapide de informații specifice între statele membre, denumită în continuare „Eurofisc”.

(2) În cadrul Eurofisc, statele membre:

(a) instituie un mecanism multilateral de avertizare timpurie pentru combaterea fraudei în domeniul TVA;

(b) coordonează schimbul rapid și multilateral de informații punctuale în domeniile în care operează Eurofisc (denumite în continuare „domeniile de lucru ale Eurofisc”);

(c) coordonează activitatea funcționarilor de legătură ai Eurofisc din statele membre participante în vederea acționării în momentul primirii avertizărilor.

Articolul 34

(1) Statele membre participă în cadrul domeniilor de lucru ale Eurofisc pe care le aleg și pot decide să își înceteze participarea la acestea.

(2) Statele membre care au ales să participe în cadrul unui domeniu de lucru al Eurofisc participă activ la schimbul multilateral de informații specifice între toate statele membre participante.

(3) Informațiile schimbate sunt confidențiale, astfel cum se prevede la articolul 55.

Articolul 35

Comisia furnizează sprijin tehnic și logistic pentru Eurofisc. Comisia nu are acces la informațiile menționate la articolul 1 care pot face obiectul unui schimb de informații prin intermediul Eurofisc.

Articolul 36

(1) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru desemnează cel puțin un funcționar de legătură Eurofisc. Funcționarii de legătură Eurofisc sunt funcționari competenți în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) și îndeplinesc activitățile menționate la articolul 33 alineatul (2). Aceștia continuă să răspundă doar în fața administrațiilor naționale proprii.

(2) Funcționarii de legătură ai statelor membre care participă în cadrul unui anumit domeniu de lucru al Eurofisc (denumiți în continuare „funcționari de legătură Eurofisc participanți”) desemnează un coordonator (denumit în continuare „coordonator pentru domeniul de lucru al Eurofisc”) dintre funcționarii de legătură Eurofisc participanți, pe o perioadă de timp limitată. Coordonatorii pentru domeniile de lucru ale Eurofisc:

- (a) adună informațiile primite de la funcționarii de legătură Eurofisc participanți și le pun la dispoziție altor funcționari de legătură Eurofisc participanți. Informația se transmite prin mijloace electronice;
- (b) se asigură că informația primită de la funcționarii de legătură Eurofisc participanți este prelucrată, astfel cum au convenit participanții la domeniul de lucru, și pun rezultatele la dispoziția funcționarilor de legătură Eurofisc participanți;
- (c) oferă feedback funcționarilor de legătură Eurofisc participanți.

Articolul 37

Coordonatorii domeniilor de lucru ale Eurofisc depun un raport anual privind activitățile tuturor domeniilor de lucru comitetului menționat la articolul 58 alineatul (1).

CAPITOLUL XI

DISPOZIȚII PRIVIND REGIMURILE SPECIALE PREVĂZUTE ÎN TITLUL XII CAPITOLUL 6 DIN DIRECTIVA 2006/112/CE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții aplicabile până la 31 decembrie 2014

Articolul 38

Se aplică următoarele dispoziții cu privire la regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE. De asemenea, în sensul prezentului capitol, se aplică definițiile stabilite la articolul 358 din respectiva directivă.

Articolul 39

(1) Informațiile furnizate statului membru de identificare de către persoana impozabilă nestabilă în Comunitate, la momentul începerii activităților sale în temeiul articolului 361 din Directiva 2006/112/CE, se transmit pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Statul membru de identificare transmite pe cale electronică informațiile menționate la alineatul (1) autorităților competente ale celorlalte state membre în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii pe parcursul căreia au fost primite informațiile de la persoana impozabilă nestabilă în Comunitate. Autoritățile competente ale celorlalte state membre sunt informate în același mod cu privire la numărul de identificare alocat. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun prin care se transmit aceste informații, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Statul membru de identificare informează fără întârziere, prin mijloace electronice, autoritățile competente ale celorlalte state membre, în cazul în care o persoană impozabilă nestabilă este exclusă din registrul de identificare.

Articolul 40

(1) Declarația conținând informațiile stabilite la articolul 365 din Directiva 2006/112/CE se transmite pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Statul membru de identificare transmite aceste informații pe cale electronică autorității competente a statului membru în cauză, în termen de cel mult 10 zile de la sfârșitul lunii în cursul căreia a fost primită declarația. Statele membre care au solicitat ca declarația fiscală să se întocmească într-o monedă națională diferită de euro convertesc sumele în moneda euro la cursul de schimb valabil în ultima zi a perioadei de raportare. Schimbul se face aplicând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu există nicio publicație pentru ziua respectivă, pentru ziua următoare de publicare. Detaliile tehnice de transmitere a acestor informații se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Statul membru de identificare transmite prin mijloace electronice statului membru de consum informațiile necesare pentru asocierea fiecărei plăți cu declarația fiscală trimestrială corespunzătoare.

Articolul 41

(1) Statul membru de identificare se asigură că suma pe care a plătit-o persoana impozabilă nestabilă este transferată în contul bancar în euro care a fost desemnat de statul membru de consum căruia îi este destinată plata. Statele membre care au solicitat plățile într-o monedă națională, alta decât euro, transformă sumele în euro utilizând rata de schimb valabilă în ultima zi a perioadei impozabile. Schimbul se face aplicând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu există nicio publicație pentru ziua respectivă, pentru ziua următoare de publicare. Transferul are loc în termen de cel mult zece zile de la sfârșitul lunii în cursul căreia s-a primit plata.

(2) În cazul în care persoana impozabilă nestabilă nu plătește impozitul total datorat, statul membru de identificare se asigură că plata este transferată statelor membre de consum, proporțional cu impozitul datorat în fiecare stat membru. Statul membru de identificare informează cu privire la aceasta, prin mijloace electronice, autoritățile competente ale statelor membre de consum.

Articolul 42

Statele membre notifică prin mijloace electronice autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la numerele de cont bancar relevante pentru primirea plăților, în conformitate cu articolul 41.

Statele membre notifică fără întârziere, prin mijloace electronice, autorităților competente ale celorlalte state membre și Comisiei modificările cotei normale de impozitare.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții aplicabile începând cu 1 ianuarie 2015

Articolul 43

Se aplică următoarele dispoziții cu privire la regimurile speciale prevăzute în titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 44

(1) Informațiile furnizate statului membru de identificare de către persoana impozabilă nestabilă în Comunitate, la momentul începerii activităților sale, în temeiul articolului 361 din Directiva 2006/112/CE, se transmit pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Statul membru de identificare transmite pe cale electronică informațiile menționate la alineatul (1) autorităților competente ale celorlalte state membre în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii pe parcursul căreia au fost primite informațiile de la persoana impozabilă nestabilă în Comunitate. Informații similare, în vederea identificării persoanei impozabile care aplică regimul special în temeiul articolului 369b din Directiva 2006/112/CE, se transmit în termen de 10 zile de

la sfârșitul lunii pe parcursul căreia persoana impozabilă a declarat începerea activităților sale impozabile în condițiile respectivului regim special. Autoritățile competente ale celorlalte state membre sunt informate în același mod cu privire la numărul de identificare alocat.

Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun prin care se transmit aceste informații, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în Comunitate sau o persoană impozabilă nestabilă în statul membru de consum este exclusă de la regimul special, statul membru de identificare informează imediat, pe cale electronică, autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la această situație.

Articolul 45

(1) Declarația conținând informațiile stabilite la articolele 365 și 369g din Directiva 2006/112/CE se transmite pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Statul membru de identificare transmite aceste informații pe cale electronică autorității competente a statului membru de consum în cauză, în termen de cel mult 10 zile de la sfârșitul lunii în cursul căreia a fost primită declarația. Informațiile prevăzute la articolul 369g paragraful al doilea din Directiva 2006/112/CE se transmit, de asemenea, autorității competente a statului membru de stabilire interesat. Statele membre care au solicitat ca declarația fiscală să se întocmească într-o monedă națională diferită de euro convertesc sumele în moneda euro la cursul de schimb valabil în ultima zi a perioadei de raportare. Conversia se efectuează utilizând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu se publică rate de schimb în acea zi, pentru următoarea zi de publicare. Detaliile tehnice de transmitere a acestor informații se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Statul membru de identificare transmite prin mijloace electronice statului membru de consum informațiile necesare pentru asocierea fiecărei plăți cu declarația fiscală trimestrială corespunzătoare.

Articolul 46

(1) Statul membru de identificare se asigură că suma pe care a plătit-o persoana impozabilă nestabilă este transferată în contul bancar în euro care a fost desemnat de statul membru de consum căruia îi este destinată plata. Statele membre care au solicitat plățile într-o monedă națională, alta decât euro, transformă sumele în euro utilizând rata de schimb valabilă în ultima zi a perioadei impozabile. Schimbul se face aplicând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu există nicio publicație pentru ziua respectivă, pentru ziua următoare de publicare. Transferul are loc în termen de cel mult zece zile de la sfârșitul lunii în cursul căreia s-a primit plata.

(2) În cazul în care persoana impozabilă nestabilă nu plătește impozitul total datorat, statul membru de identificare se asigură că plata este transferată statelor membre de consum, proporțional cu impozitul datorat în fiecare stat membru. Statul membru de identificare informează cu privire la aceasta, prin mijloace electronice, autoritățile competente ale statelor membre de consum.

(3) În ceea ce privește plățile care se transferă statului membru de consum în conformitate cu regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE, statul membru de identificare are dreptul să rețină, din sumele menționate la alineatele (1) și (2), următoarele procente:

- (a) de la 1 ianuarie 2015 până la 31 decembrie 2016: – 30 %;
- (b) de la 1 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2018: – 15 %;
- (c) începând de la 1 ianuarie 2019: – 0 %.

Articolul 47

Statele membre notifică prin mijloace electronice autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la numerele de cont bancar relevante pentru primirea plăților, în conformitate cu articolul 46.

Statele membre notifică fără întârziere, prin mijloace electronice, autorităților competente ale celorlalte state membre și Comisiei modificările cotei de impozitare aplicabile pentru furnizarea de servicii de telecomunicații, servicii de difuzare și servicii furnizate în mod electronic.

CAPITOLUL XII

SCHIMBUL ȘI PĂSTRAREA DE INFORMAȚII ÎN CONTEXTUL PROCEDURII DE RAMBURSARE A TVA ÎN FAVOAREA PERSOANELOR IMPOZABILE CARE SUNT STABILITE ÎN ALT STAT MEMBRU DECÂT STATUL MEMBRU DE RAMBURSARE

Articolul 48

(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru în care este stabilit solicitantul primește o cerere de rambursare a TVA în temeiul articolului 5 din Directiva 2008/9/CE, iar articolul 18 din respectiva directivă nu este aplicabil, aceasta transmite cererea pe cale electronică, în termen de 15 zile calendaristice de la primirea ei, autorităților competente ale fiecărui stat membru de rambursare în cauză, împreună cu o confirmare că solicitantul este persoană impozabilă în scopuri de TVA, astfel cum este prevăzut la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2008/9/CE, și că numărul de identificare sau de înregistrare furnizat de această persoană este valabil pentru perioada de rambursare.

(2) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru de rambursare comunică, pe cale electronică, autorităților competente ale celorlalte state membre orice informație pe care o solicită în temeiul articolului 9 alineatul (2) din

Directiva 2008/9/CE. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun prin care se transmit aceste informații, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru de rambursare comunică pe cale electronică autorităților competente ale celorlalte state membre intenția lor de a recurge la opțiunea de a cere solicitantului să furnizeze descrierea activității sale economice prin intermediul codurilor armonizate, astfel cum este prevăzut la articolul 11 din Directiva 2008/9/CE.

Codurile armonizate menționate la primul paragraf se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament pe baza clasificării NACE instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire ⁽¹⁾.

CAPITOLUL XIII

RELAȚIILE CU COMISIA

Articolul 49

(1) Statele membre și Comisia examinează și evaluează funcționarea sistemului de cooperare administrativă prevăzut de prezentul regulament. Comisia centralizează experiența statelor membre cu scopul de a îmbunătăți funcționarea acestui sistem.

(2) Statele membre comunică Comisiei orice informații relevante disponibile, referitoare la aplicarea de către acestea a prezentului regulament.

(3) În conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (2), se stabilește o listă cu datele statistice necesare pentru evaluarea prezentului regulament. Statele membre comunică aceste date Comisiei, în măsura în care acestea sunt disponibile, iar comunicarea nu implică sarcini administrative nejustificate.

(4) În vederea evaluării eficacității acestui sistem de cooperare administrativă în combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale, statele membre pot comunica Comisiei orice alte informații menționate la articolul 1.

(5) Comisia transmite informațiile menționate la alineatele (2), (3) și (4) celorlalte state membre în cauză.

(6) Atunci când este necesar, în plus față de informațiile obligatorii în temeiul altor dispoziții ale prezentului regulament, Comisia comunică autorităților competente din fiecare stat membru informații de natură a le permite să combată fraudă în domeniul TVA, imediat ce dispune de aceste informații.

(7) În vederea realizării obiectivelor prezentului regulament, Comisia poate, la cererea unui stat membru, oferi expertiza proprie, asistență tehnică sau logistică sau orice alt tip de suport.

⁽¹⁾ JO L 393, 30.12.2006, p. 1.

CAPITOLUL XIV

RELAȚIILE CU ȚĂRILE TERȚE

Articolul 50

(1) În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru primește informații de la o țară terță, autoritatea respectivă le poate comunica autorităților competente ale statelor membre care ar putea fi interesate de aceste informații și, în orice caz, tuturor celor care le solicită, în măsura în care este permis de acordurile de asistență cu țara terță respectivă.

(2) Autoritățile competente pot comunica, în conformitate cu dispozițiile naționale privind comunicarea datelor cu caracter personal statelor terțe, informațiile obținute în conformitate cu prezentul regulament unei țări terțe, cu condiția respectării următoarelor:

- (a) autoritatea competentă a statului membru în care informația își are originea își dă acordul cu privire la acea comunicare; și
- (b) țara terță în cauză s-a angajat să acorde cooperarea asistența necesară pentru obținerea de dovezi cu privire la caracterul neregulat al tranzacțiilor care par a contraveni legislației referitoare la TVA.

CAPITOLUL XV

CONDIȚII CARE REGLEMENTEAZĂ SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 51

(1) Informațiile comunicate în temeiul prezentului regulament sunt furnizate, în măsura posibilului, prin mijloace electronice, conform modalităților care urmează să fie adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (2).

(2) În cazurile în care solicitarea nu a fost transmisă complet prin sistemul electronic menționat la alineatul (1), autoritatea solicitată confirmă primirea solicitării prin mijloace electronice, fără întârziere și, în orice caz, nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la primire.

În cazurile în care autoritatea a primit o solicitare sau o informație fără să fie destinatarul avut în vedere, aceasta îi transmite expeditorului un mesaj prin mijloace electronice, fără întârziere și, în orice caz, nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la primire.

Articolul 52

Cererile de asistență, inclusiv cererile de notificare, și documentele anexate pot fi redactate în orice limbă aleasă de comun acord de autoritatea solicitată și autoritatea solicitantă. Aceste cereri sunt însoțite de o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care autoritatea solicitată își are sediul doar în cazuri speciale, atunci când autoritatea solicitată prezintă un motiv pentru solicitarea unei astfel de traduceri.

Articolul 53

Comisia și statele membre se asigură că sunt operaționale sistemele de comunicare sau de schimburi de informații, existente sau noi, care sunt necesare pentru asigurarea schimburilor de informații descrise în prezentul regulament. Un acord

privind nivelul serviciului care asigură calitatea tehnică și cantitatea serviciilor furnizate de Comisie și de statele membre pentru funcționarea acestor sisteme de comunicații și schimb de informații se stabilește în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2). Comisia este responsabilă pentru orice adaptare a rețelei CCN/CSI, necesară pentru a permite schimbul de informații între statele membre. Statele membre sunt responsabile pentru orice adaptare a sistemelor lor, necesară pentru a permite schimbul acestor informații prin intermediul rețelei CCN/CSI.

Statele membre renunță la orice pretenții de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentului regulament, exceptând, după caz, cheltuielile cu onorariile plătite experților.

Articolul 54

(1) Autoritatea solicitată dintr-un stat membru furnizează unei autorități solicitante din alt stat membru informațiile prevăzute la articolul 1, cu condiția ca:

(a) numărul și natura cererilor de informații înaintate de autoritatea solicitantă într-o anumită perioadă să nu implice o sarcină administrativă disproporționată asupra autorității solicitate;

(b) autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele obișnuite de informații pe care le-ar fi putut utiliza în condițiile respective pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pericliteze realizarea obiectivului urmărit.

(2) Prezentul regulament nu impune nicio obligație de a dispune efectuarea de anchete sau de a furniza informații cu privire la un anumit caz, dacă legislația sau practica administrativă a statului membru care ar trebui să furnizeze informațiile nu autorizează statul membru să efectueze aceste anchete sau să culeagă ori să utilizeze aceste informații în interesele proprii ale statului membru în cauză.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru solicitat poate refuza furnizarea de informații, în cazul în care statul membru solicitant nu este în măsură, din motive juridice, să furnizeze informații similare. Comisia este informată cu privire la motivele refuzului de către statul membru solicitat.

(4) Furnizarea de informații poate fi refuzată în cazul în care ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

(5) Alineatele (2), (3) și (4) nu se vor interpreta, în niciun caz, ca autorizând o autoritate solicitată a unui stat membru să refuze furnizarea de informații cu privire la o persoană imposibilă identificată în scopuri de TVA în statul membru al autorității solicitante din simplul motiv că aceste informații sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară sau de o persoană desemnată sau acționând în capacitate de agent sau fiduciar, sau pentru că aceste informații se raportează la participații la capitalul unei persoane.

(6) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la motivele refuzării cererii de asistență.

(7) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), se poate adopta un prag minim de la care se poate introduce o cerere de asistență.

Articolul 55

(1) Informațiile comunicate sau culese sub orice formă, în temeiul prezentului regulament, inclusiv toate informațiile la care un funcționar a avut acces în condițiile prevăzute la capitolele VII, VIII și X, precum și în cazurile menționate la alineatul (2) din prezentul articol sunt reglementate de obligația păstrării secretului oficial și se bucură de protecția acordată informațiilor similare, atât în temeiul legislației naționale a statului membru care le-a primit, cât și al dispozițiilor corespundente aplicabile autorităților Uniunii. Astfel de informații nu pot fi utilizate decât în condițiile prevăzute în prezentul regulament.

Aceste informații pot fi utilizate pentru stabilirea bazei de impozitare sau pentru perceperea sau controlul administrativ al impozitelor în scopul stabilirii bazei de impozitare.

De asemenea, informațiile pot fi utilizate pentru evaluarea altor prelevări, drepturi și taxe reglementate de articolul 2 din Directiva 2008/55/CE a Consiliului din 26 mai 2008 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri ⁽¹⁾.

De asemenea, acestea pot fi folosite în legătură cu procedurile judiciare care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor generale și dispozițiilor legale care reglementează drepturile acuzaților și martorilor în cadrul acestor proceduri.

(2) Persoanele acreditate în mod corespunzător de Autoritatea de Acreditare de Securitate a Comisiei pot avea acces la aceste informații numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea și dezvoltarea rețelei CCN/CSI.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă a statului membru care furnizează informațiile permite utilizarea acestora în alte scopuri în statul membru al autorității solicitante în cazul în care, în temeiul legislației statului membru al autorității solicitate, informațiile pot fi utilizate în scopuri similare.

(4) În cazul în care autoritatea solicitantă consideră că informațiile pe care le-a primit de la autoritatea solicitată ar putea fi utile autorității competente a unui stat membru terț, ea le poate transmite acesteia din urmă. Ea informează autoritatea solicitată în prealabil cu privire la aceasta. Autoritatea solicitată poate prevedea ca transmiterea informațiilor către un terț să facă obiectul acordului său prealabil.

(5) Orice stocare sau schimb de informații menționat în prezentul regulament face obiectul dispozițiilor de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE. Cu toate acestea, în scopul aplicării corecte a prezentului regulament, statele membre limitează domeniul de aplicare a obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolul 10, articolul 11 alineatul (1), articolele 12 și 21 din Directiva 95/46/CE, în măsura în care acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (e) din directiva menționată.

Articolul 56

Rapoartele, declarațiile și orice alte documente sau copiiile certificate sau extrasele acestor documente, obținute de personalul autorității solicitate și comunicate autorității solicitante, în cadrul asistenței prevăzute de prezentul regulament, pot fi invocate ca dovezi de către organismele competente ale

statului membru al autorității solicitante, la fel ca și documentele similare furnizate de o altă autoritate din țara respectivă.

Articolul 57

(1) În scopul aplicării prezentului regulament, statele membre iau toate măsurile necesare pentru:

- (a) a asigura o coordonare internă eficientă între autoritățile competente;
- (b) a stabili o cooperare directă între autoritățile abilitate în vederea acestei coordonări;
- (c) a asigura buna funcționare a sistemului de schimb de informații prevăzut de prezentul regulament.

(2) Comisia comunică fiecărui stat membru, în cel mai scurt timp posibil, orice informații pe care le primește și pe care este în măsură să le furnizeze.

CAPITOLUL XVI**DISPOZIȚII FINALE***Articolul 58*

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru cooperare administrativă.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 59

(1) Până la 1 noiembrie 2013 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul oricărui dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezentul regulament.

Articolul 60

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere îndeplinirii oricărui obligații mai largi în domeniul asistenței reciproce, care decurg din alte acte juridice, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale.

(2) În cazul în care statele membre încheie acorduri bilaterale cu privire la chestiunile reglementate de prezentul regulament, în special în temeiul articolului 11, și care nu se referă la cazuri individuale, ele informează Comisia fără întârziere. La rândul ei, Comisia informează celelalte state membre.

Articolul 61

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2012. Cu toate acestea, efectele articolului 2 punctul 1 din respectivul regulament se mențin până la data publicării de către Comisie a listei autorităților competente menționate la articolul 3 din prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 150, 10.6.2008, p. 28.

Capitolul V, cu excepția articolului 27 alineatul (4), din regulamentul menționat continuă să se aplice până la 31 decembrie 2012.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 62

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2012.

Cu toate acestea, articolele 33-37 se aplică de la 1 noiembrie 2010.

Capitolul V, cu excepția articolelor 23 și 24, se aplică de la 1 ianuarie 2013.

— Articolele 38-42 se aplică de la 1 ianuarie 2012 până la 31 decembrie 2014.

— Articolele 43-47 se aplică începând cu 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 7 octombrie 2010.

Pentru Consiliu
Președintele
S. VANACKERE

ANEXA I

Lista livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii pentru care se aplică articolul 7 alineatele (3) și (4):

1. Vânzări la distanță (articolele 33 și 34 din Directiva 2006/112/CE)
2. Servicii legate de bunuri imobile (articolul 47 din Directiva 2006/112/CE)
3. Servicii de telecomunicații, de televiziune și de radiodifuziune și servicii furnizate pe cale electronică (articolul 58 din Directiva 2006/112/CE)
4. Închirierea, alta decât închirierea pe termen scurt, a unui mijloc de transport în beneficiul unei persoane neimpozabile (articolul 56 din Directiva 2006/112/CE)

ANEXA II

Regulamentul abrogat și modificările sale succesive

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului	JO L 264, 15.10.2003, p. 1
Regulamentul (CE) nr. 885/2004 al Consiliului	JO L 168, 1.5.2004, p. 1
Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului	JO L 363, 20.12.2006, p. 1
Regulamentul (CE) nr. 143/2008 al Consiliului	JO L 44, 20.2.2008, p. 1
Regulamentul (CE) nr. 37/2009 al Consiliului	JO L 14, 20.1.2009, p. 1

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1) primul și al doilea paragraf	Articolul 1 alineatul (1) primul și al doilea paragraf
Articolul 1 alineatul (1) al treilea paragraf	—
Articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf	Articolul 1 alineatul (4)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 1	Articolul 3
Articolul 2 alineatul (1) punctul 2	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 3	Articolul 2 alineatul (1) litera (b)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 4	Articolul 2 alineatul (1) litera (c)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 5	Articolul 2 alineatul (1) litera (d)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 6	Articolul 2 alineatul (1) litera (e)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 7	Articolul 2 alineatul (1) litera (f)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 8	Articolul 2 alineatul (1) litera (g)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 9	Articolul 2 alineatul (1) litera (h)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 10	Articolul 2 alineatul (1) litera (i)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 11	Articolul 2 alineatul (1) litera (j)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 12	Articolul 2 alineatul (1) litera (k)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 13	Articolul 2 alineatul (1) litera (l)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 14	—
Articolul 2 alineatul (1) punctul 15	Articolul 2 alineatul (1) litera (m)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 16	Articolul 2 alineatul (1) litera (n)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 17	—
Articolul 2 alineatul (1) punctul 18	Articolul 2 alineatul (1) litera (p)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 19	Articolul 2 alineatul (1) litera (q)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (1)	—
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (6)	Articolul 5
Articolul 3 alineatul (7)	Articolul 6

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003	Prezentul regulament
Articolul 4	—
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (3)	Până la 31 decembrie 2014: articolul 7 alineatul (3) Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 7 alineatul (4)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 7 alineatul (5)
Articolul 6	Articolul 8
Articolul 7	Articolul 9
Articolul 8	Articolul 10
Articolul 9	Articolul 11
Articolul 10	Articolul 12
Articolul 11	Articolul 28
Articolul 12	Articolul 29
Articolul 13	Articolul 30
Articolul 14	Articolul 25
Articolul 15	Articolul 26
Articolul 16	Articolul 27
Articolul 17 primul paragraf	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 17 al doilea paragraf	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 18	Articolul 14 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 21	Articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 22 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 17 alineatul (1) litera (a)
Articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 18
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 19
Articolul 23 primul paragraf	Articolul 21 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 23 al doilea paragraf	Articolul 21 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 24 primul paragraf punctul 1	Articolul 21 alineatul (2) litera (c)
Articolul 24 primul paragraf punctul 2	Articolul 21 alineatul (2) litera (d)
Articolul 24 al doilea paragraf	Articolul 21 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 25 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 25 alineatul (3)	—

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003	Prezentul regulament
Articolul 26	Articolul 24 primul paragraf
Articolul 27 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1) litera (b)
Articolul 27 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (1) litera (b) și articolul 21 alineatul (1)
Articolul 27 alineatul (3)	Articolul 17 alineatul (1) litera (b) și articolul 21 alineatul (1)
Articolul 27 alineatul (4)	Articolul 31
Articolul 27 alineatul (5)	Articolul 24
Articolul 28	Până la 31 decembrie 2014: articolul 38 Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 43
Articolul 29	Până la 31 decembrie 2014: articolul 39 Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 44
Articolul 30	Până la 31 decembrie 2014: articolul 40 Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 45
Articolul 31	Articolul 17 alineatul (1) litera (d)
Articolul 32	Până la 31 decembrie 2014: articolul 41 Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 46
Articolul 33	Până la 31 decembrie 2014: articolul 42 Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 47
Articolul 34	—
Articolul 34a	Articolul 48
Articolul 35	Articolul 49
Articolul 36	Articolul 50
Articolul 37	Articolul 51 alineatul (1)
Articolul 38	Articolul 52
Articolul 39	Articolul 53
Articolul 40	Articolul 54
Articolul 41	Articolul 55
Articolul 42	Articolul 56
Articolul 43	Articolul 57
Articolul 44	Articolul 58
Articolul 45	Articolul 59
Articolul 46	Articolul 60
Articolul 47	Articolul 61
Articolul 48	Articolul 62

REGULAMENTUL (UE) NR. 905/2010 AL COMISIEI**din 11 octombrie 2010****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1580/2007 în ceea ce privește nivelurile de declanșare a taxelor suplimentare pentru castraveți, anghinare, clementine, mandarine și portocale**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 143 litera (b), coroborat cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾ prevede supravegherea importurilor produselor enumerate în anexa XVII la regulamentul respectiv. Această supraveghere se efectuează în conformitate cu normele prevăzute la articolul 308d din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar ⁽³⁾.
- (2) În scopul aplicării articolului 5 alineatul (4) din Acordul privind agricultura ⁽⁴⁾ încheiat în cadrul negocierilor

comerciale multilaterale din runda Uruguay și pe baza celor mai recente date disponibile pentru 2007, 2008 și 2009, trebuie adaptate nivelurile de declanșare a taxelor suplimentare pentru castraveți, anghinare, clementine, mandarine și portocale.

- (3) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 trebuie modificat în consecință.
- (4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizației comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 noiembrie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 octombrie 2010.

*Pentru Comisie**Președintele*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.⁽³⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 336, 23.12.1994, p. 22.

ANEXĂ

„ANEXA XVII

TAXE LA IMPORT SUPPLEMENTARE: TITLUL IV CAPITOLUL II SECȚIUNEA 2

Fără a aduce atingere regulilor de interpretare a Nomenclaturii combinate, denumirea mărfurilor se consideră ca având numai o valoare indicativă. Domeniul de aplicare a taxelor suplimentare este determinat, în cadrul prezentei anexe, de domeniul de aplicare a codurilor NC în vigoare la data adoptării prezentului regulament.

Număr de ordine	Cod NC	Denumirea mărfurilor	Perioada de aplicare	Niveluri de declanșare (în tone)
78.0015	0702 00 00	Tomate	1 octombrie-31 mai	1 215 717
78.0020			1 iunie-30 septembrie	966 474
78.0065	0707 00 05	Castraveți	1 mai-31 octombrie	12 303
78.0075			1 noiembrie-30 aprilie	33 447
78.0085	0709 90 80	Anghinare	1 noiembrie-30 iunie	17 258
78.0100	0709 90 70	Dovlecei	1 ianuarie-31 decembrie	55 369
78.0110	0805 10 20	Portocale	1 decembrie-31 mai	368 535
78.0120	0805 20 10	Clementine	1 noiembrie-sfârșitul lunii februarie	175 110
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarine (inclusiv tangerine și satsumas); wilkings și hibrizi similari de citrice	1 noiembrie-sfârșitul lunii februarie	115 625
78.0155	0805 50 10	Lămâi	1 iunie-31 decembrie	329 903
78.0160			1 ianuarie-31 mai	92 638
78.0170	0806 10 10	Struguri de masă	21 iulie-20 noiembrie	146 510
78.0175	0808 10 80	Mere	1 ianuarie-31 august	1 262 435
78.0180			1 septembrie-31 decembrie	95 357
78.0220	0808 20 50	Pere	1 ianuarie-30 aprilie	280 764
78.0235			1 iulie-31 decembrie	83 435
78.0250	0809 10 00	Caise	1 iunie-31 iulie	49 314
78.0265	0809 20 95	Cireșe, altele decât vișinele	21 mai-10 august	90 511
78.0270	0809 30	Piersici, inclusiv piersici fără puf și nectarine	11 iunie-30 septembrie	6 867
78.0280	0809 40 05	Prune	11 iunie-30 septembrie	57 764"

REGULAMENTUL (UE) NR. 906/2010 AL COMISIEI**din 11 octombrie 2010****de modificare pentru a 137-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului de interzicere a exportului anumitor mărfuri și servicii către Afganistan, de întărire a interdicției de zbor și de extindere a înghețării fondurilor și a altor resurse financiare în ceea ce-i privește pe talibanii din Afganistan ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (1) litera (a) și articolul 7a alineatul (5) ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 enumeră persoanele, grupurile și entitățile cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice, în temeiul regulamentulului menționat anterior.

- (2) La 27 și 29 septembrie 2010, Comitetul pentru sancțiuni al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a hotărât să modifice datele de identificare referitoare la două persoane fizice de pe lista instituită cu privire la persoanele, grupurile și entitățile cărora ar trebui să li se aplice înghețarea fondurilor și a resurselor economice.

- (3) Prin urmare, anexa I ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 octombrie 2010.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

Karel KOVANDA

*Director General interimar pentru
Relații Externe*

⁽¹⁾ JO L 139, 29.5.2002, p. 9.

⁽²⁾ Articolul 7a a fost introdus prin Regulamentul (UE) nr. 1286/2009 (JO L 346, 23.12.2009, p. 42).

ANEXĂ

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se modifică după cum urmează:

1. Mențiunea „Yasser Mohamed Ismail **Abu Shaweesh** (*alias* Yasser Mohamed Abou Shaweesh). Data nașterii: 20.11.1973. Locul nașterii: Benghazi, Libia. Pașaport nr.: (a) 939254 (document de călătorie egiptean) (b) 0003213 (pașaport egiptean) (c) 981358 (pașaport egiptean) (d) C00071659 (substituit de pașaport, eliberat de Republica Federală Germania). Alte informații: aflat în închisoare în Germania din ianuarie 2005. Data desemnării menționată la articolul 2a alineatul (4) litera (b): 6.12.2005.” de la rubrica „Persoane fizice” se înlocuiește cu următoarea mențiune:

„Yasser Mohamed Ismail **Abu Shaweesh** (*alias* Yasser Mohamed Abou Shaweesh). Data nașterii: 20.11.1973. Locul nașterii: Benghazi, Libia. Pașaport nr.: (a) 939254 (document de călătorie egiptean) (b) 0003213 (pașaport egiptean) (c) 981358 (pașaport egiptean) (d) C00071659 (substituit de pașaport, eliberat de Republica Federală Germania). Alte informații: Fratele său este Ismail Mohamed Ismail Abu Shaweesh. Data desemnării menționată la articolul 2a alineatul (4) litera (b): 6.12.2005.”

2. Mențiunea „Mohammed **Benhammedi** [*alias* (a) Mohamed Hannadi, (b) Mohamed Ben Hammedi, (c) Muhammad Muhammad Bin Hammidi, (d) Ben Hammedi, (e) Panhammedi, (f) Abu Hajir, (g) Abu Hajir Al Libi, (h) Abu Al Qassam]. Adresa: Midlands, Regatul Unit. Data nașterii: 22.9.1966. Locul nașterii: Libia. Cetățenia: libiană.” de la rubrica „Persoane fizice” se înlocuiește cu următoarea mențiune:

„Mohammed **Benhammedi** [*alias* (a) Mohamed Hannadi, (b) Mohamed Ben Hammedi, (c) Muhammad Muhammad Bin Hammidi, (d) Ben Hammedi, (e) Panhammedi, (f) Abu Hajir, (g) Abu Hajir Al Libi, (h) Abu Al Qassam, (i) Hammedi Mohamedben]. Adresa: Midlands, Regatul Unit. Data nașterii: 22.9.1966. Locul nașterii: Libia. Cetățenia: libiană.”

REGULAMENTUL (UE) NR. 907/2010 AL COMISIEI**din 11 octombrie 2010****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 12 octombrie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 octombrie 2010.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MA	80,7
	MK	56,9
	TR	78,0
	XS	50,2
	ZZ	66,5
0707 00 05	MK	54,8
	TR	135,2
	ZZ	95,0
0709 90 70	TR	120,5
	ZZ	120,5
0805 50 10	AR	92,3
	BR	100,4
	CL	62,4
	IL	102,3
	TR	98,9
	UY	117,2
	ZA	73,9
	ZZ	92,5
0806 10 10	BR	221,3
	TR	124,4
	ZA	64,2
	ZZ	136,6
0808 10 80	AR	75,7
	BR	51,1
	CL	121,2
	CN	82,6
	NZ	96,3
	ZA	86,9
	ZZ	85,6
0808 20 50	CN	75,4
	ZA	77,5
	ZZ	76,5

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (UE) NR. 908/2010 AL COMISIEI**din 11 octombrie 2010****de modificare a prețurilor reprezentative și a valorilor taxelor suplimentare de import pentru anumite produse din sectorul zahărului, stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 867/2010 pentru anul de comercializare 2010/11**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 951/2006 al Comisiei din 30 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește schimburile cu țările terțe în sectorul zahărului ⁽²⁾, în special articolul 36 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză,

întrucât:

- (1) Valorile prețurilor reprezentative și ale taxelor suplimentare aplicabile la importul de zahăr alb, de zahăr

brut și de anumite siropuri pentru anul de comercializare 2010/11 s-au stabilit prin Regulamentul (UE) nr. 867/2010 al Comisiei ⁽³⁾. Aceste prețuri și taxe au fost modificate ultima dată prin Regulamentul (UE) nr. 903/2010 al Comisiei ⁽⁴⁾.

- (2) Având în vedere datele de care dispune în prezent Comisia, se impune modificarea valorilor respective, în conformitate cu normele și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 951/2006,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prețurile reprezentative și taxele suplimentare aplicabile la importul produselor menționate la articolul 36 din Regulamentul (CE) nr. 951/2006, stabilite de Regulamentul (UE) nr. 867/2010 pentru anul de comercializare 2010/11, se modifică și figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 12 octombrie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 octombrie 2010.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 178, 1.7.2006, p. 24.

⁽³⁾ JO L 259, 1.10.2010, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 266, 9.10.2010, p. 58.

ANEXĂ

Valori modificate ale prețurilor reprezentative și ale taxelor suplimentare de import pentru zahărul alb, zahărul brut și produsele înscrise la codul NC 1702 90 95 aplicabile începând cu 12 octombrie 2010

(EUR)

Codul NC	Valoarea prețului reprezentativ la 100 kg net din produsul în cauză	Valoarea taxei suplimentare la 100 kg net din produsul în cauză
1701 11 10 ⁽¹⁾	57,56	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	57,56	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	57,56	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	57,56	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	48,93	2,79
1701 99 10 ⁽²⁾	48,93	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,93	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,49	0,22

⁽¹⁾ Stabilire pentru calitatea standard, astfel cum este definită la punctul III din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

⁽²⁾ Stabilire pentru calitatea standard, astfel cum este definită la punctul II din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

⁽³⁾ Stabilire la 1 % de conținut de zaharoză.

REGULAMENTUL (UE) NR. 909/2010 AL COMISIEI

din 11 octombrie 2010

de stabilire a coeficientului de atribuire care urmează să fie aplicat cererilor de certificate de export pentru brânzeturile destinate exportului în Statele Unite ale Americii în 2011 în cadrul anumitor contingente din GATT

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1187/2009 al Comisiei din 27 noiembrie 2009 de stabilire a normelor speciale de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește licențele de export și restituirile la export în sectorul laptelui și produselor lactate ⁽²⁾, în special articolul 23 alineatul (1) primul paragraf și alineatul (3) primul paragraf,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 635/2010 al Comisiei din 19 iulie 2010 de deschidere a procedurii de atribuire a licențelor de export pentru brânzeturile care urmează a fi exportate în Statele Unite ale Americii în 2011 în cadrul anumitor contingente din GATT ⁽³⁾ inițiază procedura de atribuire a certificatelor de export pentru brânzeturile destinate exportului în Statele Unite ale Americii în 2011 în cadrul contingentelor din GATT prevăzute la articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1187/2009.
- (2) Cererile de certificate de export pentru anumite contingente și grupe de produse depășesc cantitățile disponibile pentru anul contingentar 2011. Prin urmare, este necesară stabilirea coeficienților de atribuire în conformitate cu dispozițiile articolului 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1187/2009.
- (3) În cazul grupelor de produse și al contingentelor pentru care cererile depuse vizează cantități inferioare celor disponibile, este necesar să se urmărească, în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1187/2009, ca atribuirea cantităților restante să se facă proporțional cu cantitățile solicitate. Este, de

asemenea, necesar să se subordoneze atribuirea cantităților suplimentare comunicării către autoritatea competentă a cantităților acceptate de agentul economic respectiv, precum și constituirii unei garanții de către agenții economici interesați.

- (4) Având în vedere termenul stabilit pentru punerea în aplicare a procedurii de stabilire a acestor coeficienți, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 635/2010, este necesar ca prezentul regulament să fie aplicat cât mai curând posibil,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cererile de licențe de export depuse în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 635/2010 pentru grupele de produse și contingentele identificate prin „16-Tokyo, 16-, 17-, 18-, 20- și 21-Uruguay” în coloana 3 din anexa la prezentul regulament sunt acceptate, sub rezerva aplicării coeficienților de atribuire indicați în coloana 5 din anexa respectivă.

Articolul 2

Cererile de licențe de export depuse în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 635/2010 pentru grupa de produse și contingentele identificate prin „22- și 25-Tokyo, 22- și 25-Uruguay” în coloana 3 din anexa la prezentul regulament sunt acceptate pentru cantitățile solicitate.

Pentru cantități suplimentare repartizate prin aplicarea coeficienților de atribuire indicați în coloana 6 din anexă pot fi eliberate licențe de export, după acceptarea de către agentul economic în termen de o săptămână de la data publicării prezentului regulament și sub rezerva constituirii garanției necesare.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 318, 4.12.2009, p. 1.⁽³⁾ JO L 186, 20.7.2010, p. 16.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 octombrie 2010.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

ANEXĂ

Identificarea grupei în conformitate cu notele complementare care figurează în capitolul 4 din nomenclatura tarifară armonizată a Statelor Unite ale Americii		Identificarea grupei și contingentului	Cantități disponibile pentru 2011 (în tone)	Coeficient de atribuire menționat la articolul 1	Coeficient de atribuire menționat la articolul 2
Nota nr.	Grupa				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokyo	908,877	0,2409568	
		16-Uruguay	3 446,000	0,1832277	
17	Blue Mould	17-Uruguay	350,000	0,0542064	
18	Cheddar	18-Uruguay	1 050,000	0,3125000	
20	Edam/Gouda	20-Uruguay	1 100,000	0,1776486	
21	Italian type	21-Uruguay	2 025,000	0,0851556	
22	Swiss or Emmentaler cheese other than with eye formation	22-Tokyo	393,006		4,9125750
		22-Uruguay	380,000		4,7500000
25	Swiss or Emmentaler cheese with eye formation	25-Tokyo	4 003,172		4,2262326
		25-Uruguay	2 420,000		2,5548447

REGULAMENTUL (UE) NR. 910/2010 AL COMISIEI**din 11 octombrie 2010****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 869/2010 de stabilire a taxelor de import în sectorul cerealelor începând cu 1 octombrie 2010**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (UE) nr. 642/2010 al Comisiei din 20 iulie 2010 privind normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește taxele la import în sectorul cerealelor ⁽²⁾, în special articolul 2 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Taxele de import în sectorul cerealelor aplicabile începând cu 1 octombrie 2010 au fost stabilite de Regulamentul (UE) nr. 869/2010 al Comisiei ⁽³⁾.

- (2) Având în vedere că media calculată a taxelor de import prezintă o diferență de 5 EUR/t față de taxa stabilită, trebuie să se efectueze ajustarea corespunzătoare a taxelor de import stabilite de Regulamentul (UE) nr. 869/2010.

- (3) Este necesară modificarea, în consecință, a Regulamentului (UE) nr. 869/2010,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele I și II la Regulamentul (UE) nr. 869/2010 se înlocuiesc cu textul din anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 12 octombrie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 octombrie 2010.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 187, 21.7.2010, p. 5.⁽³⁾ JO L 259, 1.10.2010, p. 7.

ANEXA I

Taxe la import pentru produsele menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 aplicabile de la 12 octombrie 2010

Cod NC	Descrierea mărfurilor	Taxa la import ⁽¹⁾ (în EUR/t)
1001 10 00	GR Â U dur de calitate superioară	0,00
	de calitate medie	0,00
	de calitate inferioară	0,00
1001 90 91	GR Â U comun, pentru sămânță	0,00
ex 1001 90 99	GR Â U comun de calitate superioară, altul decât pentru sămânță	0,00
1002 00 00	SE CAR Ă	14,39
1005 10 90	P O R U M B pentru sămânță, altul decât hibrid	0,00
1005 90 00	P O R U M B, altul decât pentru sămânță ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	S O R G cu boabe, altul decât hibrid, destinat însămânțării	14,39

⁽¹⁾ Pentru mărfurile care intră în Uniune prin Oceanul Atlantic sau prin Canalul de Suez, importatorul poate beneficia, în aplicarea articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010 al Comisiei, de o reducere a taxelor, în valoare de:

- 3 EUR/t, dacă portul de descărcare a mărfurilor se află la Marea Mediterană sau la Marea Neagră,
- 2 EUR/t, dacă portul de descărcare se află în Danemarca, Estonia, Irlanda, Letonia, Lituania, Polonia, Finlanda, Suedia, Regatul Unit sau pe coasta atlantică a Peninsulei Iberice.

⁽²⁾ Importatorul poate beneficia de o reducere forfetară de 24 EUR/t atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 642/2010 al Comisiei.

ANEXA II

Elemente pentru calcularea taxelor prevăzute în anexa I

30.9.2010-8.10.2010

1. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010:

(EUR/t)

	Grâu comun ⁽¹⁾	Porumb	Grâu dur de calitate superioară	Grâu dur de calitate medie ⁽²⁾	Grâu dur de calitate inferioară ⁽³⁾	Orz
Bursa	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Cotația	221,79	150,02	—	—	—	—
Prețul FOB USA	—	—	182,97	172,97	152,97	93,04
Primă pentru Golf	—	15,90	—	—	—	—
Primă pentru Marile Lacuri	13,18	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Primă pozitivă încorporată de 14 EUR/t [articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010].⁽²⁾ Primă negativă de 10 EUR/t [articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010].⁽³⁾ Primă negativă de 30 EUR/t [articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010].

2. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 642/2010:

Taxă de navlu: Golful Mexic-Rotterdam: 20,48 EUR/t

Taxă de navlu: Marile Lacuri-Rotterdam: 49,61 EUR/t

DECIZII

DECIZIA COMISIEI

din 6 iulie 2010

privind ajutorul de stat C 48/07 (ex NN 60/07) acordat de Polonia în favoarea întreprinderilor WRJ și WRJ-Serwis

[notificată cu numărul C(2010) 4476]

(Numai textul în limba polonă este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/612/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

având în vedere Protocolul nr. 8 din Tratatul de aderare cu privire la restructurarea industriei siderurgice din Polonia ⁽¹⁾,

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate mai sus ⁽²⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

(„TFUE”) ⁽³⁾ în ceea ce privește un număr de măsuri de ajutor acordate în favoarea întreprinderilor WRJ și WRJ-Serwis.

- (3) Decizia Comisiei de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 24 noiembrie 2007 ⁽⁴⁾. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații referitoare la măsurile în cauză.
- (4) Comisia a primit observații de la o singură parte interesată, pe care le-a transmis apoi Poloniei, oferindu-i posibilitatea de a reacționa; observațiile acesteia au fost primite prin scrisoarea din 16 februarie 2009. Răspunsul Poloniei la inițierea procedurii oficiale de investigare a fost prezentat prin scrisorile din 21 ianuarie și 1 februarie 2008.
- (5) Comisia a solicitat informații suplimentare la 16 februarie 2009, pe care Polonia le-a comunicat prin scrisoarea din 4 iunie 2009.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURILOR

2.1. Beneficiarii

2.1.1. WRJ

1. PROCEDURĂ

- (1) În timpul monitorizării procesului de restructurare a industriei siderurgice din Polonia, Comisia a fost informată cu privire la neregulile din sectorul polonez al producției de țevi din oțel. După aderarea Poloniei la UE, au fost efectuate controale din oficiu în legătură cu ajutorul acordat întreprinderilor Walcownia Rur Jedność Sp. z o.o. („WRJ”) și WRJ-Serwis Sp. z o.o. („WRJ-Serwis”). Comisia a solicitat informații din partea autorităților poloneze, prin scrisorile din 6 aprilie 2005, 4 august 2005, 3 noiembrie 2005, 4 mai 2006, 17 noiembrie 2006 și 11 iulie 2007. Autoritățile poloneze au comunicat răspunsurile lor prin scrisorile din 7 iunie 2005, 29 septembrie 2005, 2 decembrie 2005, 18 mai 2006, 31 mai 2006, 10 ianuarie 2007 și 3 august 2007.
- (2) Prin scrisoarea din 23 octombrie 2007, Comisia a informat Polonia asupra deciziei sale de a iniția procedura stabilită la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

- (6) WRJ își are sediul în Katowice și dispune de un număr de 12 angajați în funcții administrative. Towarzystwo Finansowe Silesia Sp. z o.o. („TFS”), întreprindere aflată în proporție de 99,6 % în proprietatea statului, deține 40,736 % din acțiunile WRJ, în timp ce Walcownia Rur Silesia S.A. („Walcownia Rur Silesia”), filială în proporție de 100 % a întreprinderii TFS, deține 7,235 % din acțiunile WRJ.
- (7) Ceilalți acționari sunt:
 - PIW Enpol Sp. z o.o. (participație de 19,009 %);
 - Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (participație de 8,3 %);

⁽¹⁾ JO L 236, 23.9.2003, p. 948.

⁽²⁾ JO C 282, 24.11.2007, p. 21.

⁽³⁾ Începând cu 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE au devenit articolele 107 și, respectiv, 108 din TFUE. Cele două seturi de dispoziții sunt, în esență, identice. În sensul prezentei decizii, trimerile la articolele 107 și 108 din TFUE trebuie, după caz, înțelese ca fiind trimerile la articolele 87 și, respectiv, 88 din Tratatul CE.

⁽⁴⁾ A se vedea nota de subsol 2.

- Kulczyk Privatstiftung (participație de 4,533 %);
 - Huta Jedność (participație de 0,817 %);
 - diferiți alți acționari minoritari, fiecare deținând participații de 0,004 % până la 3,4 %.
- (8) WRJ a fost înființată în 1995 în scopul construirii unui nou laminor de țevi fără sudură, cu o capacitate de producție de 160 000 de tone pe an („proiectul WRJ”).
- (9) O altă întreprindere, Huta Jedność, a demarat inițial construcția unui laminor de țevi fără sudură cu capacitatea de 400 000 de tone în 1978, însă lucrările au fost oprite în 1980 când subvențiile de stat au fost suspendate. După mai multe încercări de reluare a proiectului, Huta Jedność a depus o cerere de intrare în procedură de faliment, incluzând lichidarea patrimoniului, care a fost respinsă de instanță. Huta Jedność este în prezent o întreprindere în curs de lichidare, activitățile sale constând în închirierea mijloacelor sale de producție către alte întreprinderi și îndeplinirea rolului de furnizor de utilități.
- (10) Proiectul WRJ cuprindea elemente de infrastructură, precum și unele din utilajele și echipamentele adunate anterior de Huta Jedność pentru proiectul inițial și urma să fie realizat pe un teren deținut mai demult de Huta Jedność. Noi investitori au fost invitați să participe la proiectul WRJ, care a demarat în 1997. Punerea în aplicare a proiectului a fost sistată în 2001 și de atunci investitorii s-au retras din acesta. Cu toate că, aparent, lucrările au fost realizate în proporție de 86 %, WRJ nu a început niciodată producția.
- (11) La 4 septembrie 2007, Walcownia Rur Silesia, o filială deținută integral de TFS, înființată în vederea consolidării sectorului polonez al producției de țevi din oțel (a se vedea considerentele 15-17 de mai jos), a depus o cerere de declarare a WRJ în stare de faliment, incluzând lichidarea patrimoniului acesteia. Tribunalul districtual din Katowice a declarat falimentul WRJ la 23 ianuarie 2008 și a ordonat lichidarea patrimoniului întreprinderii, pentru care a numit un administrator judiciar. Se pare că până în prezent nu a fost vândut niciunul dintre activele întreprinderii WRJ în cadrul procedurii de faliment.

2.1.2. WRJ-Serwis

- (12) WRJ-Serwis a fost constituită în 2001 ca urmare a transformării întreprinderii Zakład Usług Energomechanicznych „Jedność” S.A., care fusese înființată în 1999. Acționarii WRJ-Serwis sunt TFS (participație de 54,66 %), PIW ENPOL Sp. z o.o. (participație de 36,77 %), Complex Sp. z o.o. (participație de 8,29 %) și Huta Jedność (participație de 0,28 %).
- (13) Scopul inițial al întreprinderii WRJ-Serwis a constat în punerea în aplicare a unei părți din proiectul WRJ și oferirea unor mai bune posibilități de creditare pentru WRJ. Cu toate acestea, WRJ-Serwis nu a demarat niciodată activitățile de investiții, însă produce țevi din oțel fără sudură trase la rece din mai 2004, după ce

Huta Jedność a sistat producția la uzina de trefilare la începutul anului 2004. Această activitate se desfășoară pe baza mijloacelor închiriate inițial de la Huta Jedność. Aceste mijloace au fost ulterior preluate de ING Bank Śląski S.A. și, în final, de Walcownia Rur Silesia. De asemenea, WRJ-Serwis a dobândit 9/10 din uzufructul perpetuu asupra terenului pe care este situat proiectul WRJ, precum și 9/10 din dreptul de proprietate asupra clădirilor ridicate pe acel teren.

- (14) WRJ-Serwis și-a încetat activitatea în aprilie 2008, când Walcownia Rur Silesia a preluat producția de țevi din oțel la uzina de trefilare.

2.1.3. Consolidarea întreprinderilor WRJ și WRJ-Serwis și tentative de privatizare a acestora

- (15) În 2004, TFS a început să caute un investitor strategic pentru WRJ și WRJ-Serwis. În 2005, părțile interesate au fost invitate să participe la licitație, iar două dintre acestea au trimis oferte. În cele din urmă, s-a încheiat un contract-cadru cu unul dintre ofertanți cu privire la achiziționarea activelor WRJ și WRJ-Serwis, negrevate de sarcini; cu toate acestea, contractul a fost reziliat în octombrie 2006, nefiind îndeplinite condițiile. TFS a lansat o nouă procedură de licitație în decembrie 2006, dar nu a primit nicio ofertă fermă.
- (16) În urma a unei noi cereri de oferte lansate în 2007, TFS a decis consolidarea întreprinderilor WRJ și WRJ-Serwis pentru a facilita privatizarea acestora. În acest scop, TFS a înființat două noi societăți, respectiv, FEREX Sp. z o.o. („FEREX”) și Walcownia Rur Silesia. TFS deține o participație de 100 % în ambele societăți. Prin intermediul societăților Walcownia Rur Silesia și FEREX, TFS a achiziționat activele necesare pentru punerea în aplicare a proiectului WRJ și a preluat datoriile întreprinderilor WRJ și WRJ-Serwis:
- (a) Walcownia Rur Silesia a devenit creditor al WRJ prin achiziționarea creanțelor datorate de WRJ, în cuantum de 168 940 469 PLN și de 95 595 057 PLN, de la sindicatul bancar și, respectiv, de la Stalexport. De asemenea, Walcownia Rur Silesia a cumpărat activele mobiliare ale uzinei de trefilare de la sindicatul bancar condus de ING Bank Śląski;
- (b) de asemenea, FEREX a devenit creditor al WRJ prin achiziționare de la bănci a unor creanțe WRJ în cuantum total de 142 941 270,43 PLN, garantate printr-o ipotecă asupra terenului deținut de WRJ și WRJ-Serwis.
- (17) În august 2008, autoritățile poloneze au făcut încă o încercare de a vinde WRJ, WRJ-Serwis, FEREX și Walcownia Rur Silesia. TFS și Walcownia Rur Silesia au invitat părțile interesate să ia parte la negocieri pentru cumpărarea în comun a activelor Walcownia Rur Silesia, a capitalului social al FEREX, a creanțelor TFS datorate de FEREX și a participațiilor TFS la capitalul WRJ-Serwis. Procedura s-a finalizat la 15 ianuarie 2009, fără a avea ca rezultat vânzarea vreunui dintre activele oferite.

2.2. Măsurile ce fac obiectul evaluării

- (18) Ajutorul acordat întreprinderii WRJ constă în investițiile de capital efectuate de TFS (2.2.1), în garanțiile oferite de TFS (2.2.2) și în garanția constituită de trezorerie (2.2.3). Ajutorul acordat întreprinderii WRJ-Serwis constă în investițiile de capital efectuate de TFS (2.2.4).

2.2.1. Investiții de capital efectuate de TFS în WRJ

- (19) Prima investiție de capital a TFS în WRJ a avut loc la 26 iunie 2002, când acționarii WRJ au decis majorarea capitalului social. Întreprinderii TFS i-au fost alocate acțiuni cu o valoare nominală de 15 milioane PLN în schimbul creanțelor. Aceste creanțe erau datorate întreprinderii TFS de către Huta Andrzej și Huta Katowice și se ridicau la 15 milioane PLN. Majorarea de capital a fost înregistrată și a intrat în vigoare la 22 noiembrie 2002.
- (20) A doua majorare a capitalului social a avut loc la 17 ianuarie 2003, când acționarii WRJ au decis o nouă majorare a capitalului societății. Întreprinderii TFS i-au fost alocate acțiuni cu o valoare nominală de 40 de milioane PLN în schimbul creanțelor datorate TFS de către WRJ (swap capital împrumutat/capital propriu). Creanțele aveau o valoare nominală de 40 de milioane PLN, iar TFS le preluase anterior, în decembrie 2002, de la ING Bank Śląski S.A. Majorarea de capital a fost înregistrată și a intrat în vigoare la 25 august 2003.

2.2.2. Acordarea de garanții întreprinderii WRJ de către TFS

- (21) În 2001, TFS a acordat o garanție care acoperea până la 5 milioane PLN dintr-un împrumut în valoare de 20 de milioane PLN. Acest împrumut fusese acordat în 1999 întreprinderii WRJ de către Administrația Regională de Mediu și Gospodărire a Apelor (WFOŚiGW).
- (22) În 2001, TFS a acordat o garanție care acoperea până la 50 de milioane PLN dintr-un împrumut în valoare de 115 milioane PLN. Acest împrumut fusese acordat în 1996 întreprinderii WRJ de către Administrația Națională de Mediu și Gospodărire a Apelor (WFOŚiGW).

2.2.3. Garanția constituită de trezorerie în favoarea întreprinderii WRJ

- (23) La 14 octombrie 1997, trezoreria a acordat o garanție care acoperea 45 % din suma împrumutată plus dobânda la două împrumuturi în valoare totală de 262,5 milioane PLN. Aceste împrumuturi reprezentau o facilitate de credit în valută și o facilitate de credit în PLN, ambele acordate în 1997 de un sindicat bancar.
- (24) La 2 ianuarie 2003, garanția de stat a fost majorată la 55 % de către cabinet, odată cu semnarea documentelor corespunzătoare. Majorarea garanției nu a fost pusă în aplicare.

2.2.4. Investiții de capital efectuate de TFS în WRJ-Serwis

- (25) TFS a efectuat intervenții de capital în WRJ-Serwis în decembrie 2003, cu scopul de a obține o participație majoritară în cadrul societății pentru a putea prelua

controlul asupra proiectului WRJ. Prin decizia din decembrie 2003, acționarii WRJ-Serwis au fost de acord ca TFS să achiziționeze acțiuni în cadrul întreprinderii. Acțiunile aveau o valoare nominală de 7 910 000 PLN. TFS a achiziționat acțiunile mai ales în schimbul creanțelor pe care le avea de recuperat de la Huta Jednośc. Aceste creanțe au fost transferate către WRJ-Serwis. De asemenea, TFS a plătit acțiunile în numerar (890 000 PLN) și cu o contribuție în natură (șpan de metal de la Huta Jednośc pentru prelucrare ulterioară; valoare de transfer 450 000 PLN). Acordul privind achiziția de acțiuni a fost semnat la 8 iunie 2004. Majorarea de capital nu a fost însă înregistrată decât la 17 august 2007.

- (26) Concomitent cu TFS, participații la capitalul social majorat au mai fost preluate de PIW Enpol Sp. z o.o., unul dintre acționarii existenți, și de un nou acționar, Complex Sp. z o.o. (ambele societăți private). Societățile au achiziționat acțiuni prin cedarea creanțelor datorate de Huta Jednośc întreprinderii WRJ-Serwis.

3. MOTIVE PENTRU ÎNȚIETAREA INVESTIGAȚIEI OFICIALE

- (27) Astfel cum se arată în considerentul 3, Comisia a decis inițierea unei proceduri oficiale de investigare („decizia de inițiere”) la 23 octombrie 2007. În decizia de inițiere, Comisia și-a exprimat mai întâi punctul de vedere că deține competența necesară pentru a decide asupra cazului și că măsurile în cauză constituie ajutor de stat incompatibil cu piața comună.

3.1. Legea aplicabilă și competența Comisiei

- (28) În decizia de inițiere, Comisia a considerat că articolele 107 și 108 din TFUE (la acel moment, articolele 87 și 88 din Tratatul CE) nu se aplică, în mod normal, ajutoarelor acordate anterior aderării, care nu mai sunt valabile după aderare. Cu toate acestea, dispozițiile Protocolului nr. 8 din Tratatul de aderare cu privire la restructurarea industriei siderurgice din Polonia („Protocolul nr. 8”) ar putea fi considerate drept *lex specialis* în raport cu articolele 107 și 108 din TFUE, care extindeau monitorizarea ajutoarelor de stat în temeiul TFUE asupra oricărui ajutor acordat pentru restructurarea industriei siderurgice poloneze în perioada 1997-2006. În consecință, Comisia ar avea, în principiu, competența de a evalua aceste ajutoare.
- (29) În ceea ce privește eventuala încadrare a producătorilor de țevi precum WRJ și WRJ-Serwis în „industria siderurgică”, în sensul Protocolului nr. 8, Comisia a luat în considerare următoarele: Protocolul nr. 8 are la bază programul național de restructurare [Planul de restructurare și dezvoltare pentru industria fierului și oțelului din Polonia („PNR”)]. Domeniul de aplicare al PNR și al Protocolului nr. 8 nu se limita la domeniul de aplicare al anexei I la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului („Tratatul CECO”), ci includea și anumite sectoare siderurgice, precum țevile fără sudură și țevile sudate mari.

(30) Potrivit deciziei de inițiere, în primul rând, această interpretare se încadra în definiția industriei siderurgice prevăzută în normele UE privind ajutorul de stat, respectiv, definiția din anexa B la Cadrul multisectorial⁽⁵⁾. În al doilea rând, interpretarea era rezultatul PNR, în cadrul căruia jumătate din beneficiari erau producători de țevi. Într-adevăr, Huta Jedność, predecesora întreprinderilor WRJ și WRJ-Serwis, a participat la procesul programului de restructurare, fiind menționată în mod explicit, de mai multe ori, în proiectul PNR, însă până la urmă nu a fost considerată un potențial beneficiar, deoarece la acea dată existau planuri de lichidare a acestei întreprinderi în urma falimentului său din 2002.

(31) În consecință, Comisia a considerat că interzicerea acordării de ajutoare nereglementate de PNR și Protocolul nr. 8 este aplicabilă întreprinderilor Huta Jedność, WRJ și WRJ-Serwis.

3.2. Existența ajutorului de stat

(32) În ceea ce privește investițiile efectuate de TFS în WRJ și garanția acordată societății de către TFS, Comisia a exprimat rezerve serioase în legătură cu îndeplinirea de către aceste ajutoare a cerințelor principiului investitorului privat într-o economie de piață. WRJ se confrunta cu dificultăți în momentul adoptării măsurilor și nu ar fi fost capabilă să colecteze singură fondurile pe piața de capital. De asemenea, Comisia se îndoia că ar fi existat o rentabilitate suficientă a investiției. La final, Comisia a considerat că investițiile pot fi prea puțin justificate de faptul că TFS a avut intenția de a privatiza WRJ la o dată ulterioară.

(33) În ceea ce privește garanția constituită de trezorerie în favoarea WRJ, Comisia a observat că nu este clar dacă WRJ se afla sau nu în dificultate la momentul acordării garanției, respectiv, în 1997. Pe de altă parte, cât privește majorarea garanției în 2003, WRJ putea fi considerată ca fiind în dificultate, Comisia exprimându-și deci rezervele în legătură cu respectarea principiului investitorului privat într-o economie de piață prin această majorare a garanției.

(34) În ceea ce privește investițiile TFS în WRJ-Serwis, Comisia și-a exprimat rezervele față de îndeplinirea de către acestea a cerințelor principiului investitorului privat într-o economie de piață. Comisia a observat că întreprinderea se afla în dificultate în 2003, punând așadar sub semnul îndoielii faptul că investițiile promiteau o rentabilitate rezonabilă.

3.3. Compatibilitatea ajutorului de stat

(35) Comisia nu a reușit să identifice motive pentru care potențialul ajutor de stat ar fi putut fi declarat compatibil, deoarece investițiile sau ajutoarele de restructurare

acordate sectorului siderurgic în perioada 1997-2006 erau interzise în baza Protocolului nr. 8 și deci a normelor UE privind ajutorul de stat.

4. OBSERVAȚIILE POLONIEI PRIVIND DECIZIA DE INIȚIERE

(36) Polonia și-a prezentat observațiile cu privire la decizia de inițiere prin scrisorile din 21 ianuarie și 1 februarie 2008. Pe scurt, Polonia nu a fost de acord cu modul în care Comisia interpretează Protocolul nr. 8 și și-a reiterat opinia că măsurile în cauză nu constituie ajutor de stat.

4.1. Legea aplicabilă și competența Comisiei

(37) Polonia consideră că nu trebuie să se generalizeze pe baza Protocolului nr. 8, care constituie o excepție la regula neintervenției în ceea ce privește ajutorul de stat în perioada anterioară aderării.

(38) În primul rând, Polonia subliniază că producătorii de țevi și produsele acestora nu făceau parte din anexa I la Protocolul nr. 2 la Acordul european de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Polonă, pe de altă parte⁽⁶⁾ („Protocolul nr. 2 la Acordul european”) și, prin urmare, nu intrau în sfera sa de aplicare.

(39) În al doilea rând, interzicerea acordării ajutoarelor de stat în favoarea producătorilor de țevi din statele membre a fost introdusă la 24 iulie 2002, odată cu intrarea în vigoare a anexei B la Cadrul multisectorial, care definea domeniul de aplicare al termenului „industrie siderurgică”. Potrivit acestei definiții, sectorul producției de țevi fără sudură și de țevi sudate mari făcea parte din „industria siderurgică”. Prin urmare, planul PRN aprobat de Comisie în 2003 și Protocolul nr. 8 includeau, de asemenea, producătorii de țevi. Anterior, când se aplica Tratatul CECO, sectorul producției de țevi fusese exclus.

(40) Concluzia Poloniei este că Protocolul nr. 8 trebuie interpretat astfel încât să se considere că, înainte de 24 iulie 2002, ajutoarele acordate producătorilor de țevi nu făceau obiectul controlului Comisiei (ca în cazul oricăror alte intervenții care aveau loc înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de aderare). După această dată, producătorii de țevi au fost supuși restricțiilor respective.

(41) În ceea ce privește recunoașterea beneficiarilor, Polonia subliniază că WRJ-Serwis poate fi clasificată ca producător de oțel numai din 2004, când a început să utilizeze unitățile de trefilare și că, până la acea dată, intervențiile statului nu ar putea fi considerate ajutoare de stat acordate industriei siderurgice.

(42) În sfârșit, Polonia subliniază că proiectul WRJ nu reprezintă o continuare a fostului proiect Huta Jedność.

⁽⁵⁾ A se vedea anexa B la Cadrul multisectorial (JO C 70, 19.3.2002, p. 8), care se aplică din 24 iulie 2002 (punctul 39) și care a fost înlocuită cu anexa 1 la Orientările privind ajutoarele de stat regionale pentru 2007-2012 (JO C 54, 4.3.2006, p. 13).

⁽⁶⁾ JO L 348, 31.12.1993, p. 2.

4.2. Existența ajutorului de stat

- (43) În plus, Polonia susține că TFS, deși controlată de trezorerie, operează în condiții de piață generatoare de profit. Măsurile pe care le-a adoptat în privința WRJ și WRJ-Serwis nu reprezintă rezultatul unui anumit control sau al unei anumite supravegheri exercitate de către stat. În consecință, trezoreria nu a exercitat în mod necesar un control în înțelesul hotărârii Stardust Marine ⁽⁷⁾.
- (44) În ceea ce privește majorările de capital în cadrul WRJ și garanțiile acordate de TFS, Polonia consideră că TFS nu a investit fonduri semnificative în proiectul WRJ. Într-adevăr, conversia creanțelor în acțiuni în cadrul WRJ a fost mai rațională din punct de vedere economic decât executarea directă a creanțelor respective. În plus, la momentul investiției efectuate de TFS în WRJ, TFS se afla în posesia planurilor de afaceri care indicau profitabilitatea proiectului WRJ. În sfârșit, la acel moment, sindicatul bancar era, de asemenea, dispus să ofere finanțare suplimentară întreprinderii WRJ. Prin urmare, TFS a acționat ca un investitor privat într-o economie de piață.
- (45) Polonia consideră că majorarea garanției de stat acordate întreprinderii WRJ era conformă cu principiul investitorului privat într-o economie de piață, deoarece beneficia de un depozit colateral de valoare, WRJ achitând trezoreriei un comision de garanție la prețul pieței. În plus, garanția era condiționată de reluarea de către bănci a finanțării proiectului WRJ, ceea ce nu s-a întâmplat. Prin urmare, majorarea garanției nu a fost niciodată pusă în aplicare, iar Polonia consideră că WRJ nu a beneficiat de niciun avantaj.
- (46) Investiția de capital în WRJ-Serwis este considerată conformă cu principiul investitorului privat într-o economie de piață. În primul rând, acționarii particulari au achiziționat acțiuni odată cu TFS. În al doilea rând, WRJ-Serwis nu se afla într-o situație financiară dificilă, iar TFS a adoptat decizia respectivă având în vedere profiturile care aveau să fie generate de WRJ-Serwis în viitor. În sfârșit, TFS a reușit să preia controlul asupra WRJ-Serwis și a proprietății pe care era construit proiectul WRJ.
- (47) În ceea ce privește consolidarea întreprinderilor WRJ și WRJ-Serwis, Polonia susține că acesta era singurul mod de a facilita preluarea rapidă a proiectului WRJ și finalizarea acestuia de către un investitor privat, asigurând în același timp recuperarea maximă a capitalului investit de stat până în acel moment.

5. OBSERVAȚII ALE PĂRȚILOR INTERESATE

- (48) Comisia a primit observații de la o singură parte interesată care contesta vehement subvențiile acordate de

Polonia. Partea interesată reamintește că țevile nu s-au numărat niciodată printre produsele reglementate de Tratatul CECO și că industria țevelor a fost nevoită să se restructureze pe cheltuiala proprie, fără acordarea de ajutoare de stat. Aprobarea ajutorului în acest caz ar aduce prejudicii industriei țevelor din Europa. De asemenea, partea interesată afirmă că aprobarea ajutorului ar putea pune în pericol încercările sale de a demonstra că unele țări importatoare de țevi importă în UE la prețuri de dumping sau subvenționate. În sfârșit, partea interesată susține că industria europeană a țevelor din oțel fără sudură se afla într-o situație economică specială, cu supracapacitate în Europa și nevoia de a exporta cantități mari, în timp ce importurile din China au crescut în 2007.

6. RĂSPUNSUL POLONIEI LA OBSERVAȚIILE PĂRȚII INTERESATE

- (49) Observațiile părții interesate au fost comunicate Poloniei, care și-a prezentat propriile observații la 16 februarie 2009. Polonia sprijină opinia potrivit căreia ar trebui să existe norme transparente privind concurența loială pe piața țevelor.
- (50) Polonia împărtășește opinia părții interesate, potrivit căreia țevicele nu au reprezentat niciodată un produs reglementat de Tratatul CECO, și reiterează că „sectorul siderurgic” nu includea producătorii de țevi până la intrarea în vigoare, la 24 iulie 2002, a Cadrului multisectorial. În consecință, interdicția asupra ajutoarelor de stat în sectorul țevelor s-a aplicat doar ulterior datei de 24 iulie 2002, când a intrat în vigoare definiția „extinsă” a sectorului siderurgic.
- (51) În sfârșit, Polonia reiterează că WRJ nu a demarat niciodată activitățile de producție, iar WRJ-Serwis a încetat producția în 2008. Polonia subliniază că nu a acordat niciodată ajutoare de stat întreprinderii WRJ.

7. EVALUAREA MĂSURII

7.1. Legea aplicabilă și competența Comisiei

- (52) Măsurile în cauză au fost aplicate înainte de aderarea Poloniei la Uniunea Europeană (respectiv, înainte de 1 mai 2004). În principiu, articolele 107 și 108 din TFUE nu se aplică ajutoarelor care au fost acordate anterior aderării și care nu mai sunt aplicabile după aderare ⁽⁸⁾. Prin derogare de la această regulă generală și deci în mod excepțional, Comisia are competența de a evalua ajutorul de stat acordat de Polonia în contextul restructurării industriei sale siderurgice înainte de aderare în baza Protocolului nr. 8 la Tratatul de aderare.

⁽⁸⁾ La punctul 90 din hotărârea din 1 iulie 2009 în cauzele comune T-273/06 și T-297/06 *ISD Polska și alții/Comisia*, Tribunalul a confirmat că „[...] este un lucru cert că, în principiu, articolele 87 CE și 88 CE nu se aplică ajutoarelor acordate anterior aderării care nu mai sunt aplicabile ulterior”. A se vedea, de asemenea, alineatul (108) din Decizia 2006/937/CE a Comisiei din 5 iulie 2005 privind ajutorul de stat C-20/04 (ex NN 25/04) acordat în favoarea întreprinderii Huta Czysta S.A. (JO L 366, 21.12.2006, p. 1) și alineatul (202) și următoarele din Decizia 2010/3/CE a Comisiei din 6 noiembrie 2008 privind ajutorul de stat C-19/05 (ex N 203/05) acordat de Polonia în favoarea Stocznia Szczecińska (JO L 5, 8.1.2010, p. 1).

⁽⁷⁾ Cauza C-482/99 *Stardust Marine Rec.*, 2002, p. I-4397.

7.1.1. Caracterul de *lex specialis* al Protocolului nr. 8

- (53) Protocolul nr. 8 conține dispoziții care permit Poloniei să finalizeze restructurarea industriei sale siderurgice inițiată anterior aderării. Restructurarea de preaderare a sectorului siderurgic polonez s-a realizat pe baza Protocolului 2 la Acordul european, astfel cum a fost extins printr-o decizie a Consiliului de asociere UE-Polonia („decizia Consiliului de asociere”) ⁽⁹⁾.
- (54) Protocolul nr. 2 la Acordul european oferea Poloniei o așa-numită „perioadă de grație” de cinci ani, din 1992 până la sfârșitul anului 1996, timp în care îi era permisă restructurarea cu ajutoare de stat a sectorului său siderurgic în cadrul CECO.
- (55) Această perioadă de grație a fost prelungită, prin decizia Consiliului de asociere, pe o perioadă de încă opt ani începând de la 1 ianuarie 1997 sau până la aderarea Poloniei la UE. În această perioadă, Poloniei îi era permisă în mod excepțional pentru „produsele siderurgice” acordarea de ajutoare de stat în scopuri de restructurare, în termenii și condițiile Protocolului nr. 2 la Acordul european (astfel cum a fost extins prin decizia Consiliului de asociere) și pe baza planului PRN, pe care Polonia l-a prezentat Comisiei în aprilie 2003. După evaluarea planului PRN de către Comisie, statele membre au aprobat propunerea Poloniei în iulie 2003 ⁽¹⁰⁾.
- (56) Protocolul nr. 8 permite Comisiei să monitorizeze, după aderarea Poloniei, ajutoarele de stat acordate de Polonia sectorului siderurgic în baza Protocolului nr. 2 la Acordul european (astfel cum a fost extins prin decizia Consiliului de asociere) și a planului PRN. În plus, Protocolul nr. 8 conferă Comisiei competența de a recupera ajutoarele acordate cu încălcarea Protocolului nr. 2 la Acordul european și a planului PRN. În consecință, Protocolul nr. 8 este o *lex specialis* care permite, în mod excepțional și prin derogare de la regimul general, monitorizarea retroactivă și evaluarea ajutoarelor de stat acordate de Polonia industriei siderurgice poloneze anterior aderării. Acest lucru a fost confirmat de Curte, care susținea că Protocolul nr. 8 este o *lex specialis* în raport cu articolele 107 și 108 din TFUE ce extind evaluarea ajutorului de stat efectuată de Comisie în conformitate cu TFUE asupra ajutorului acordat pentru reorganizarea industriei siderurgice poloneze în perioada 1997-2003 ⁽¹¹⁾.

⁽⁹⁾ Decizia nr. 3/2002 a Consiliului de asociere UE-Polonia din 23 octombrie 2002 de prelungire a perioadei stabilite la articolul 8 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul European privind produsele Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) (JO L 186, 25.7.2003, p. 38).

⁽¹⁰⁾ Decizia 2003/588/CE a Consiliului din 21 iulie 2003 privind îndeplinirea condițiilor stabilite la articolul 3 din Decizia nr. 3/2002 a Consiliului de asociere UE-Polonia din 23 octombrie 2002 de prelungire a perioadei stabilite la articolul 8 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul European privind produsele Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) (JO L 199, 7.8.2003, p. 17).

⁽¹¹⁾ Cauza T-288/06 Huta Czysta, Rec., 2009, p. II-2247, punctul 44.

7.1.2. Domeniul de aplicare al competenței de control retroactiv a Comisiei în baza Protocolului nr. 8

- (57) În contextul acestei proceduri, Comisia trebuie să evalueze dacă în competența excepțională de control retroactiv descrisă la considerentele 53-56 de mai sus intră și măsurile de ajutor aplicate de Polonia în favoarea producătorilor de țevi anterior aderării. În acest sens, temeiul juridic aplicabil în acest caz, respectiv Protocolul nr. 8, coroborat cu Protocolul nr. 2 la Acordul european și cu decizia Consiliului de asociere, trebuie interpretat astfel încât să se poată stabili dacă dispozițiile acestora vizează măsurile de ajutor aplicate în favoarea producătorilor de țevi polonezi în perioada anterioară aderării.
- (58) Este un principiu de drept general recunoscut potrivit căruia dispozițiile *lex specialis* care se abat de la regimul general trebuie interpretate *stricto sensu*. O interpretare strictă a temeiului juridic menționat mai sus (a se vedea considerentele 59-65 de mai jos) conduce la concluzia că această competență excepțională de control retroactiv a Comisiei este limitată la măsurile de preaderare aplicate în favoarea producătorilor CECO, excluzând astfel măsurile în favoarea producătorilor de țevi.

7.1.3. Interpretarea temeiului juridic

- (59) Punctele 12-18 din Protocolul nr. 8 stabilesc competențele de monitorizare și control retroactiv ale Comisiei în privința ajutoarelor de preaderare acordate industriei siderurgice poloneze. Punctul 12 conferă Comisiei și Consiliului competența de a monitoriza punerea în aplicare a planului PRN înainte și după aderare, până în 2006. Punctul 18 conferă Comisiei competența de a ordona recuperarea ajutoarelor de stat acordate prin încălcarea condițiilor prevăzute în Protocolul nr. 8.
- (60) Punctul 1 din Protocolul nr. 8 prevede că ajutoarele de stat acordate de Polonia pentru restructurarea „părților specificate ale industriei siderurgice poloneze” sunt considerate compatibile cu piața comună, cu condiția ca „perioada prevăzută la articolul 8 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul european privind produsele CECO [...] să fie prelungită până la data aderării”, să fie respectați termenii stabiliți în PRN, să fie îndeplinite condițiile prevăzute în Protocolul nr. 8 și „niciun ajutor de stat pentru restructurare să nu fie plătit industriei siderurgice poloneze după data aderării”.
- (61) Punctul 2 din Protocolul nr. 8 prevede că restructurarea sectorului siderurgic polonez, astfel cum se descrie în planurile de afaceri individuale ale întreprinderilor incluse în lista din anexa 1, se finalizează cel mai târziu la 31 decembrie 2006. Punctul 3 din Protocolul nr. 8 arată că doar întreprinderile incluse în lista din anexa 1 la protocol sunt eligibile pentru ajutor de stat în cadrul programului polonez de restructurare a industriei siderurgice.

- (62) Punctul 1 din Protocolul nr. 8 se referă în mod expres la articolul 8 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul european, astfel cum a fost extins prin decizia Consiliului de asociere. Protocolul nr. 2 la Acordul european se aplica doar „produselor din oțel CECO” [articolul 8 alineatul (4) din Protocolul nr. 2] și chiar enumera produsele din oțel într-o anexă. Aceasta reproducea lista produselor CECO prevăzută în anexa I la Tratatul CECO, în care definiția „produselor din oțel CECO” exclude în mod expres țevile [„țevi de oțel (fără sudură sau sudate) (...) bare lucioase și piese turnate din fontă (tuburi, țevi și armături și alte piese turnate din fontă)“].
- (63) Tratatul CECO a expirat la 23 iulie 2002, dată de la care ajutoarele de stat pentru industria siderurgică au intrat sub regimul CE general. Cu această ocazie, s-a decis extinderea definiției sectorului siderurgic european, astfel încât să includă și producătorii de țevi. Aceasta era transpusă în articolul 27 și în anexa B la Cadrul multi-sectorial, care defineau sectorul siderurgic al UE ca incluzând „tuburi, țevi și profile tubulare fără sudură”, precum și „tuburi și țevi din fier sau oțel sudate”. Această definiție extinsă a sectorului siderurgic a fost ulterior preluată în anexa I la Orientările privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 ⁽¹²⁾ și la punctul 29 de la articolul 2 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare ⁽¹³⁾.
- (64) Cu toate acestea, nici Protocolul nr. 2 la Acordul european și nici decizia Consiliului de asociere nu au fost modificate în mod explicit în vederea introducerii acestei definiții extinse a sectorului siderurgic al UE care include producătorii de țevi. Protocolul nr. 2 la Acordul european expirase la 31 decembrie 1996. Decizia Consiliului de asociere a prelungit cu opt ani valabilitatea Protocolului nr. 2 la Acordul european de la 1 ianuarie 1997 sau până la data aderării Poloniei (oricare dintre acestea are loc mai întâi). Articolul 1 din decizia Consiliului de asociere se referă la „produse din oțel” în general, dar domeniul său de aplicare este legat, în mod special, și de articolul 8 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul european, care viza doar produsele din oțel CECO. În special, extinderea Protocolului nr. 2 la Acordul european s-a putut realiza doar cu condiția ca Polonia să prezinte Comisiei un plan PRN și planuri de afaceri pentru beneficiarii săi care să îndeplinească „cerințele menționate la articolul 8 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 și care să fi fost evaluate și aprobate de autoritatea națională pentru monitorizarea ajutoarelor de stat (Oficiul pentru concurență și protecția consumatorilor)” (articolul 2 din decizia Consiliului de asociere).
- (65) Având în vedere cele de mai sus, Comisia constată că punctul 18 din Protocolul nr. 8, interpretat din perspectiva punctelor 1-3 din Protocolul nr. 8, coroborat cu Protocolul nr. 2 la Acordul european și

cu decizia Consiliului de asociere, nu conferă Comisiei competența de a controla ajutoarele acordate producătorilor de țevi din Polonia anterior aderării.

7.1.4. *Norme de punere în aplicare a Acordului european ca instrument de interpretare*

- (66) Pe lângă interpretarea juridică a domeniului de aplicare al temeiului juridic relevant (respectiv, Protocolul nr. 8, Protocolul nr. 2 la Acordul european și decizia Consiliului de asociere – a se vedea considerentele 59-65 de mai sus), Comisia a examinat, de asemenea, dacă normele de punere în aplicare a dispozițiilor privind ajutorul de stat din Acordul european și Protocolul nr. 2, astfel cum au fost adoptate de către Consiliul de asociere UE-Polonia în 2001 („normele de punere în aplicare”) ⁽¹⁴⁾, prezintă relevanță pentru stabilirea domeniului de aplicare al competenței de control retroactiv a Comisiei cu privire la măsurile de preaderare acordate producătorilor de țevi polonezi.
- (67) Ca principiu general, normele de punere în aplicare conțin un regulament de procedură care se distinge de dispozițiile de fond referitoare la ajutorul de stat din Acordul european și Protocolul nr. 2 la Acordul european. Cu toate acestea, trebuie menționat faptul că normele de punere în aplicare conțin și dispoziții specifice privind criteriile de evaluare a compatibilității ajutorului cu Acordul european și, respectiv, cu Protocolul nr. 2 la Acordul european.
- (68) Prima teză de la articolul 2 alineatul (1) din normele de punere în aplicare prevede: „Evaluarea compatibilității acordărilor și programelor de ajutoare individuale cu Acordul european, astfel cum se prevede la articolul 1 din prezentele norme, se realizează în baza criteriilor care decurg din aplicarea normelor articolului 87 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, inclusiv a legislației secundare actuale și viitoare, a cadrelor, orientărilor și altor acte administrative relevante în vigoare în cadrul Comunității, precum și a jurisprudenței Tribunalului de Primă Instanță și a Curții de Justiție a Comunităților Europene și a oricărei decizii adoptate de Consiliul de asociere în conformitate cu articolul 4 alineatul (3).” Această teză stabilește principiul general potrivit căruia criteriile de fond pentru evaluarea compatibilității ajutorului de stat în general cu Acordul european sunt „evolutive”, în sensul încorporării pe parcurs a modificărilor/evoluțiilor care au loc în dreptul și jurisprudența Uniunii Europene.

⁽¹²⁾ JO C 54, 4.3.2006, p. 13.

⁽¹³⁾ JO L 214, 9.8.2008, p. 3.

⁽¹⁴⁾ Decizia nr. 3/2001 a Consiliului de asociere UE-Polonia din 23 mai 2001 de adoptare a normelor de punere în aplicare a dispozițiilor privind ajutorul de stat menționate la articolul 63 alineatul (3) punctul (iii) și alineatul (63), în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Acordul european de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Polonă, pe de altă parte, și la articolul 8 alineatul (1) punctul (iii) și alineatul (2) din Protocolul nr. 2 la acest acord privind produsele Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) (JO L 215, 9.8.2001, p. 39).

(69) A doua teză de la articolul 2 alineatul (1) din normele de punere în aplicare se referă în special la criteriile de compatibilitate prevăzute în Protocolul nr. 2: „În măsura în care acordările de ajutoare sau programele de ajutoare sunt destinate produselor reglementate de Protocolul nr. 2 la Acordul european, prima teză a prezentului alineat se aplică în totalitate, exceptând cazul în care evaluarea nu se realizează pe baza criteriilor care decurg din aplicarea normelor articolului 87 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, ci pe baza criteriilor care decurg din aplicarea normelor privind ajutorul de stat din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului.” Formularea acestei teze arată în mod clar că, spre deosebire de situația ajutorului general reglementat de prima teză a articolului 2 alineatul (1) (a se vedea considerentul 68 de mai sus), în sensul ajutorului reglementat de Protocolul nr. 2 la Acordul European, criteriile de compatibilitate evoluează prin trimitere la Tratatul CECO. Nu sunt menționate indicații specifice cu privire la evoluția criteriilor de compatibilitate după expirarea Tratatului CECO în 2002.

(70) Articolul 2 alineatele (2) și (3) din normele de punere în aplicare stabilește mecanismul prin care Polonia trebuie să încorporeze modificările aduse criteriilor de compatibilitate UE. În special, Polonia trebuie informată cu privire la orice modificări ale criteriilor de compatibilitate comunitare care nu au fost publicate, iar „[i]n cazul în care aceste modificări nu întâmpină obiecții din partea Republicii Polone în termen de trei luni de la data primirii informării oficiale cu privire la modificările respective, aceste criterii devin criterii de compatibilitate, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol. În cazul în care aceste modificări întâmpină obiecții din partea Republicii Polone și având în vedere apropierea legislativă prevăzută în Acordul european, trebuie să aibă loc consultări în conformitate cu articolele 7 și 8 din prezentele norme.”

(71) Chiar dacă, în termen de trei luni, Polonia nu a exprimat obiecții la modificările aduse în 2002 definiției comunitare a industriei siderurgice care include și producătorii de țevi, aceste modificări ale dreptului comunitar nu ar fi putut deveni aplicabile măsurilor de ajutor care nu intră în domeniul de aplicare al Acordului european, respectiv cele care nu sunt reglementate de Tratatul CECO. De asemenea, Protocolul nr. 8 este o *lex specialis* și, prin urmare, pentru stabilirea domeniului său de aplicare,

Comisia nu se poate baza pe extinderea definiției sectorului siderurgic al UE ca urmare a expirării Tratatului CECO. Trebuie deci să se concluzioneze că este necesară o distincție clară între, pe de o parte, caracterul „evolutiv” al legii aplicabile ajutoarelor de stat pentru sectorul siderurgic din Polonia înainte de aderare în baza Acordului european și, pe de altă parte, necesitatea interpretării stricte a domeniului de aplicare al competenței de control retroactiv a Comisiei, astfel cum reiese din Protocolul nr. 8, Protocolul nr. 2 la Acordul european și decizia Consiliului de asociere.

8. CONCLUZII

(72) Pe baza celor prezentate anterior, Comisia trebuie să concluzioneze că nu deține competența de a evalua măsurile de ajutor aplicate în favoarea producătorilor de țevi din Polonia înainte de aderarea acestei țări la UE, în special în perioada 1997-2003, în conformitate cu Protocolul nr. 8. Prezenta procedură este închisă, ținând seama de faptul că măsurile de ajutor vizate nu pot fi evaluate de Comisie, aceasta neavând competența necesară în acest sens,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Procedura oficială de investigare stabilită la articolul 108 alineatul (2) din TFUE, inițiată prin scrisoarea adresată Poloniei la 23 octombrie 2007, este închisă având în vedere că, în temeiul dispozițiilor Protocolului nr. 8 la Tratatul de aderare a Poloniei, Comisia nu are competența de a evalua măsurile de ajutor aplicate de Polonia în favoarea întreprinderilor WRJ și WRJ-Serwis în 2001, 2002 și 2003.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Polone.

Adoptată la Bruxelles, 6 iulie 2010.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

DECIZIA COMISIEI

din 8 octombrie 2010

de derogare de la Deciziile 92/260/CEE și 2004/211/CE cu privire la admiterea temporară în Regatul Unit a anumitor cai masculi înregistrați pentru participare la manifestările ecvestre legate de probele preolimpice din 2011, de Jocurile Olimpice sau de Jocurile Paraolimpice din 2012

[notificată cu numărul C(2010) 6854]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/613/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 90/426/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe ⁽¹⁾, în special articolul 19 punctul (ii),

întrucât:

- (1) În Decizia 92/260/CEE a Comisiei din 10 aprilie 1992 privind măsurile sanitare și certificarea veterinară pentru admiterea temporară a cailor înregistrați ⁽²⁾, țările terțe din care admiterea temporară în Uniune a cailor înregistrați este permisă, pentru utilizarea modelelor corespunzătoare de certificat de sănătate prevăzute în anexa II la decizia respectivă, sunt împărțite în grupuri sanitare specifice. Prin prezenta decizie sunt oferite garanții că armăsarii în vârstă de peste 180 de zile nu prezintă un risc în ceea ce privește arterita virală ecvină.
- (2) Decizia 2004/211/CE a Comisiei din 6 ianuarie 2004 de elaborare a listei țărilor terțe și a părților din teritoriile acestor țări din care statele membre autorizează importurile de ecvidee vii și de material seminal, de ovule și embrioni din specia ecvină ⁽³⁾ stabilește o listă cuprinzând țări terțe sau părți din teritoriile acestor țări din care statele membre trebuie să autorizeze admiterea temporară a cailor înregistrați, precum și condițiile pentru importul de ecvidee din țări terțe.
- (3) Jocurile Olimpice de vară ale celei de a XXX-a Olimpiade („Jocurile Olimpice”) vor avea loc la Londra, Regatul Unit, în perioada 27 iulie-12 august 2012, urmate de cea de a XIV-a ediție a Jocurilor Paraolimpice de vară („Jocurile Paraolimpice”), care se va desfășura între 29 august și 9 septembrie 2012. Manifestările ecvestre ale Jocurilor

Olimpice și ale celor Paraolimpice, care fac parte integrantă din Jocurile Olimpice și Paraolimpice din 2012, vor fi precedate de manifestări ecvestre în cadrul probelor preolimpice, o competiție internațională de două stele planificată în perioada 4-10 iulie 2011.

- (4) Caii înregistrați care vor participa la manifestările ecvestre ale probelor preolimpice, ale Jocurilor Olimpice și Paraolimpice se vor afla sub supravegherea veterinară a autorităților competente ale Regatului Unit și ale Federației Ecvestre Internaționale (FEI) organizatoare.

- (5) Este posibil ca unii cai masculi înregistrați, care s-au calificat pentru a participa la aceste competiții de nivel înalt, să nu îndeplinească cerințele cu privire la arterita virală ecvină prevăzute în Deciziile 92/260/CEE și 2004/211/CE. Din aceste motive, pentru armăsarii înregistrați admiși temporar să participe la aceste manifestări sportive ar trebui să fie prevăzută o derogare. Derogarea ar trebui să precizeze cerințele de sănătate animală și de certificare veterinară pentru a exclude riscul răspândirii arteritei virale ecvine prin reproducție sau colectare de material seminal.

- (6) Deoarece arterita virală ecvină, o maladie care trebuie declarată în mod obligatoriu în Africa de Sud, nu a mai fost semnalată din anul 2001 și face obiectul unor controale permanente în țara respectivă, nu este necesară extinderea derogării pentru cazurile în care caii sunt însoțiți de un certificat de sănătate în conformitate cu modelul „F” din anexa II la Decizia 92/260/CEE.

- (7) În Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate ⁽⁴⁾ sunt stabilite cerințele privind controlul veterinar asupra importurilor provenite din țări terțe.

⁽¹⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 42.⁽²⁾ JO L 130, 15.5.1992, p. 67.⁽³⁾ JO L 73, 11.3.2004, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 268, 24.9.1991, p. 56.

- (8) Dezvoltarea sistemului veterinar integrat computerizat Traces, prevăzut prin Decizia 2003/623/CE a Comisiei din 19 august 2003 privind dezvoltarea unui sistem informatic veterinar integrat numit Traces⁽¹⁾, impune standardizarea documentelor de declarare și control pentru a permite o gestionare corespunzătoare a informațiilor colectate, precum și o prelucrare adecvată a acestora în vederea îmbunătățirii siguranței sanitare în cadrul Uniunii Europene. Din aceste motive, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 282/2004 din 18 februarie 2004 de întocmire a unui document pentru declararea și controlul sanitar-veterinar al animalelor provenite din țări terțe și introduse în Comunitate⁽²⁾.
- (9) Prin Decizia 2004/292/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind punerea în aplicare a sistemului Traces⁽³⁾ a fost creată o bază de date electronică unică („Traces”) care, pe de o parte, permite monitorizarea circulației animalelor în interiorul Uniunii Europene și dinspre țări terțe, iar pe de altă parte, pune la dispoziție date de referință pentru comerțul cu astfel de bunuri.
- (10) Regulamentul (CE) nr. 599/2004 al Comisiei din 30 martie 2004 de adoptare a unui model armonizat de certificat și de proces-verbal al inspecției, referitoare la schimburile intracomunitare cu animale și cu produse de origine animală⁽⁴⁾ oferă un format pentru identificarea transportului care permite stabilirea unei legături cu documentele de sănătate animală care au însoțit animalul la postul de inspecție de frontieră de la punctul de intrare în Uniunea Europeană.
- (11) Decizia 2009/821/CE a Comisiei din 28 septembrie 2009 de stabilire a unei liste de puncte de control la frontieră, de fixare a anumitor reguli privind controalele efectuate de către experții veterinari ai Comisiei și de determinare a unităților veterinare în cadrul sistemului Traces⁽⁵⁾ oferă detalii privind o rețea de comunicații care interconectează unități veterinare în statele membre în vederea monitorizării circulației, de exemplu a cailor înregistrați temporar admiși.
- (12) Documentul veterinar comun de intrare emis în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 282/2004, împreună cu certificarea circulației acestor cai din statul membru de primă destinație către alte state membre („certificare succesivă”), constituie instrumentul cel mai adecvat pentru a se asigura că armăsarii înregistrați admiși temporar în condiții specifice cu privire la arterita virală ecvină părăsesc Uniunea Europeană în mai puțin de 90 de zile de la intrarea acestora și fără întârziere după încheierea manifestărilor ecvestre la care au participat.
- (13) Cu toate acestea, deoarece certificarea succesivă din secțiunea VII a modelului de certificat de sănătate în conformitate cu Decizia 92/260/CEE nu este imple-

mentată în Traces, este necesar să fie conectată această certificare succesivă, prin intermediul documentului veterinar comun de intrare, cu un atestat de sănătate în conformitate cu anexa B la Directiva 90/426/CEE.

- (14) Având în vedere importanța manifestării și numărul limitat de exemplare renumite de cai care intră în Uniunea Europeană în condiții specifice stabilite în prezenta decizie, procedurile administrative suplimentare sunt considerate adecvate.
- (15) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentară și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin derogare de la articolul 1 din Decizia 92/260/CEE și de la articolul 6 litera (a) din Decizia 2004/211/CE, statele membre autorizează admiterea temporară a armăsarilor înregistrați care nu îndeplinesc cerințele privind arterita virală ecvină prevăzute la litera (e) punctul (v) din secțiunea III a modelelor de certificate „A”-„E” prezentate în anexa II la Decizia 92/260/CEE, cu condiția ca acești cai:

- (a) să fie destinați să participe la următoarele manifestări ecvestre la Londra, Regatul Unit:
- (i) probele preolimpice organizate între 4 iulie 2011 și 10 iulie 2011;
 - (ii) jocurile celei de a XXX-a Olimpiade („Jocurile Olimpice”) între 27 iulie și 12 august 2012;
 - (iii) cea de a XIV-a ediție a Jocurilor Paraolimpice de vară („Jocurile Paraolimpice”) desfășurată între 29 august și 9 septembrie 2012; și

- (b) să respecte condițiile prevăzute la articolul 2 din prezenta decizie.

Articolul 2

(1) Statele membre se asigură că exemplarele de cai menționați la articolul 1 („caii”) sunt însoțite de un certificat de sănătate potrivit modelului corespunzător „A”-„E” prevăzut în anexa II la Decizia 92/260/CEE, care a fost modificat după cum urmează:

- (a) La litera (e) punctul (v) din secțiunea III se adugă următorul text cu privire la arterita virală ecvină:

„sau

— calul înregistrat trebuie admis în conformitate cu Decizia 2010/613/UE a Comisiei.”

⁽¹⁾ JO L 216, 28.8.2003, p. 58.

⁽²⁾ JO L 49, 19.2.2004, p. 11.

⁽³⁾ JO L 94, 31.3.2004, p. 63.

⁽⁴⁾ JO L 94, 31.3.2004, p. 44.

⁽⁵⁾ JO L 296, 12.11.2009, p. 1.

(b) La partea din secțiunea IV care trebuie completată de medicul veterinar oficial, se inserează următoarele liniițe:

„— calul este destinat să participe la manifestările ecvestre ale probelor preolimpice în iulie 2011/Jocurile Olimpice în iulie și august 2012/Jocurile Paraolimpice în august și septembrie 2012 (*subliniați cazurile care corespund și tăiați-le pe cele care nu corespund*);

— au fost luate măsuri pentru a transporta caii în afara Uniunii Europene imediat după terminarea manifestării ecvestre a probelor preolimpice/a Jocurilor Olimpice/a Jocurilor Paraolimpice (*subliniați cazurile care corespund și tăiați-le pe cele care nu corespund*) pe data de (*inserați data*) prin punctul de ieșire (*inserați denumirea punctului de ieșire*);

— calul nu este destinat reproducerii sau colectării de material seminal în perioada admiterii sale de maximum 90 de zile într-un stat membru al Uniunii Europene.”

(2) Statele membre nu introduc un sistem de control alternativ pentru cai, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Directiva 90/426/CEE.

(3) Statutul admiterii cailor nu poate fi transformat din temporar în permanent.

Articolul 3

(1) Statele membre se asigură că, în plus față de controalele veterinare efectuate asupra cailor în conformitate cu Directiva 91/496/CEE, autoritatea veterinară emitentă a documentului veterinar comun de intrare („DVCI”) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 282/2004, de asemenea:

(a) notifică punctul de ieșire indicat în secțiunea IV a certificatului de export planificat din Uniunea Europeană menționat la articolul 2 litera (b), prin completarea punctului 20 din DVCI; și

(b) comunică prin fax sau prin e-mail sosirea cailor la unitatea veterinară locală (GB04001) – definită la articolul 2 litera (b) punctul (iii) din Decizia 2009/821/CE – responsabilă cu locul de desfășurare al manifestării ecvestre menționat la articolul 1 („locul manifestării”).

(2) Statele membre se asigură că exemplarele cabaline aflate pe drumul dintre statul membru de primă destinație indicat în DVCI și un alt stat membru sau către locul manifestării sunt însoțite de următoarele documente de sănătate:

(a) certificatul de sănătate completat în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) și în care secțiunea VII dedicată certificării circulației între state membre este completată; și

(b) atestatul de sănătate în conformitate cu anexa B la Directiva 90/426/CEE, care trebuie notificat la locul de destinație în formatul prescris prin Regulamentul (CE) nr. 599/2004 și conține o referință încrucișată la certificatul menționat la litera (a) în secțiunea I.6 partea I a formatului respectiv.

(3) Statele membre notificate cu privire la circulația cailor în conformitate cu alineatul (2) confirmă sosirea cailor în partea 3 punctul 45 din DVCI.

Articolul 4

Regatul Unit se asigură că autoritatea competentă, în colaborare cu organizatorul manifestărilor menționate la articolul 1 și cu întreprinderea de transport desemnată, întreprinde toate măsurile necesare pentru a se asigura că exemplarele cabaline:

(a) sunt admise numai la locul manifestării, dacă circulația acestora din statul membru de primă destinație indicat în DVCI spre Regatul Unit este documentată astfel cum este specificat la articolul 3 alineatul (2); și

(b) părăsesc Uniunea Europeană imediat după terminarea manifestării.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 8 octombrie 2010.

Pentru Comisie
John DALLI
Membru al Comisiei

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (UE) nr. 665/2010 al Comisiei din 23 iulie 2010 privind eliberarea licențelor de import de orez în cadrul contingentelor tarifare deschise pentru subperioada iulie 2010 prin Regulamentul (CE) nr. 327/98

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 193 din 24 iulie 2010)

La pagina 13, în anexă, tabelul „(a) Contingent de orez albit sau semialbit având codul NC 1006 30, indicat la articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 327/98” se citește după cum urmează:

„Origine	Număr de ordine	Coeficient de atribuire pentru subperioada iulie 2010	Cantități totale disponibile pentru subperioada lunii septembrie 2010 (în kg)
Statele Unite ale Americii	09.4127	— ⁽¹⁾	10 026 128
Thailanda	09.4128	— ⁽¹⁾	2 623 395
Australia	09.4129	— ⁽¹⁾	790 000
Alte origini	09.4130	— ⁽²⁾	0

⁽¹⁾ Cererile acoperă cantitățile inferioare sau egale cu cantitățile disponibile: prin urmare, toate cererile sunt acceptabile.

⁽²⁾ Nu mai există cantități disponibile pentru această subperioadă.”

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO